

Šentjurske

NOVIČ

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1994

352(497.4 Šentjur)

0093029,17

COBISS o

KNJARNICA ŠENTJUR

17. avgust 1994

štev: 17

cena: 100 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur

Radosti ob Jezerski kraljici

IZ VSEBINE:

- certifikatne mrzlice ni
- na čigavi zemlji stoji Montparis
- ujet "kralj" Slivniškega jezera
- poletna reportaža
- kaj se je zgodilo na bazenu
- zaplula je Jezerska kraljica
- potopisi, zgodbe, anekdote, križanka

TRGOVINA

* zelena mušnica *

Trubarjeva 16, Šentjur, (nasproti Industrijske prodajalne ALPOS)

TRGOVINA "ZELENA MUŠNICA" VAM NUDI:

- OBLAČILA ZA LOVCE, RIBIČE, POHODNIKE IN IZVIRNE AMERIŠKE UNIFORME.
 - POTREBŠČINE ZA LOVCE IN ŠPORTNE STRELCE, ZNAMKE HOPPE'S, EMILIJA, SGS, BRNO IN DRUGIH.
 - ŠIROK SPEKTER IZDELKOV ZA RIBIČE ZNAMK ADMIRAL, BYRON, SHAKESPEARE, D A M, CUKK IN DRUGIH.
 - ZRAČNA OROŽJA CROSSMAN, SLAVIJA, ZBROJOVKA; SAMOSTRELE BARNETT TER VSE POTREBNE DODATKE.
 - NAJRAZLIČNEJŠI ŠIROKO ZASTAVLJENI IZBOR IZDELKOV ZA ŠPORT, REKREACIJO IN PROSTI ČAS.
 - ŠIROK IZBOR IZDELKOV HOBBY PROGRAMA ZA MALE HIŠNE LJUBLJENCE: NAJRAZLIČNEJŠA HRANA ZA VSE DOMAČE ŽIVALI, VITAMINSKI DODATKI, POSLASTICE, SREDSTVA ZA NEGO ŽIVALI, VSE ZA NJIHOVO UGODNO POČUTJE IN ZDRAVJE, ITD.
 - RAZLIČNO STROKOVNO LITERATURO, KNJIGE IN REVIIJE.
- » ————— «
- V TEH PROSTORIH NA NOVO POSLUJE TUDI
FOTOKOPIRNI CENTER VEČJIH ZMOGLIVOSTI PO
ZELO KONKURENČNIH CENAH.
- » ————— «
- Odpiralni čas:
pon., tor., sre., pet.: 8. - 12., 13. - 18. ure
četrtek: zaprto
sobota: 8. - 12. ure
nedelja: 8. - 11. ure

RAČUNOVODSKI
SERVIS

ELN

Trubarjeva 16, Šentjur (nasproti Industrijske prodajalne ALPOS)

Vam nudi:

- vodenje poslovnih knjig za obrtnike in podjetja po konkurenčnih cenah

Informacije na telefon: 741 - 175 (služba)
783 - 129 (doma)

TRGOVINA ZAMBI v centru Šentjurja - nasproti Alposa!

Ljubljanska 1, Šentjur

Tel.: 743-472

BLIŽA SE NOVO ŠOLSKO LETO. ZATO BOSTE SVOJEGA ŠOLARJA
NAJOKNEJŠE INKVALITETNO OBLEKLI PRAV V TRGOVINI ZAMBI

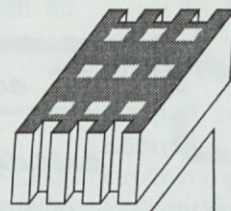
- otroške hlače že od 1.774,00 SIT dalje
- trenerke bombažne od 1.200,00 SIT dalje
- trenerke mečkanke od 3.300,00 SIT dalje
- spodnje perilo 190,00 SIT
- tenis copati od 1.239,00 SIT dalje
- maje, jope, brezrokavniki ter jakne za jesenske dni

PLAČILNI POGOJI: nad 4.000 SIT 2 čeka
nad 8.000 SIT 3 čeki

PRIPOROČAMO SE ZA OBISKI

NA ZALOGI TUDI ŠOLSKI PROGRAM - od vtičnika do torbe
TER VSA LAKKA POLETNA KONFEKCIJA IN IGRACE

Delovni čas: od 7.30 do 18. ure
ter sobota od 7.30 do 18. ure

Splošno
Cementninarstvo (zraven
tovarne EMO Šentjur)

LAH Alojz

63230 Šentjur

tel./fax: 063 741-253

doma: 063 741-976

mobilni: 0609 612-692

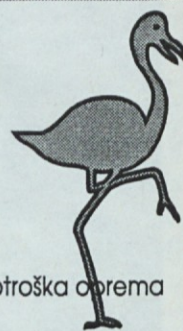
- betonska opeka 40x30x20 62,60 SIT/kom
- betonska opeka 40x25x20 57,10 SIT/kom
- betonska opeka 40x20x20 52,70 SIT/kom
- betonska opeka za silose in hlevske jame premera od 3,5 do 7m 52x20x20 62,60 SIT/kom
- betonski robniki:
 - vrtni 100x25x5 330,00 SIT/kom
 - cestni 100x30x10 440,00 SIT/kom
- betonski mejniki 45x10x10 220,00 SIT/kom
- betonski podstavki za klopi (2 kom) 2.000,00 SIT
- betonske mreže 600x210 4.345,00 SIT/kom
- tlakovci v "S" izvedbi 970,00 /m2
- modul super kvaliteta 57,00 (kos) uvoz
- cement (vreča 50kg) 530,00 SIT
- apno (vreča 33 kg) 475,00 SIT
- MODUL (Ormož)

V zgoraj navedene cene je vračunan prometni davek.
Plačilo možno na tri čeke!

MAGNET d.o.o.

Trgovina ŠTORKLJA
Leona Dobrotinška 3Za mamice, ki hočejo za svojega
malčka kupiti kvaliteto:

- otroški vozički Inglesino
- avtosedelj Renolux
- stajice, hójce, previjalne mize
- ležalni stolčki, gugalnice in druga otroška oprema
- posteljina za zibke in posteljice
- kozmetika, dude in stekleničke

PRIČAKUJEMO VAS, PREPRIČAJTE SE O NAŠI PONUDBI!

ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK63230 Šentjur pri Celju, Ul. Dušana Kvedra 6/a,
Tel.: 063/741-072, 744-149

Izdelava - predelava zlatega nakita
Prodaja ročnih ur
Menjava baterij

ODSLEJ TUDI V TRŽNICI!

zjemno ugodna menjava starega zlata za novi nakit
50% POPUST!

Pri nas kupljene izdelke graviramo brezplačno!
ODKUP ZLATA PO UGODNIH CENAH!

Certifikati

Kar 37 investicijskih skladov je kljub dopustniški poletni vročici namerilo na nas svoje reklamne topove in vsi "vedo, da iščemo varno in donosno naložbo", prav oni pa so tisti, ki bodo naš certifikatni denar znali najbolje obrniti. Medijski pritisk je vse hujši, lastniki certifikatov pa vse bolj zmedeni. Lahko je tistim, ki so zaposleni v družbenih podjetjih; vodilni so večino že zdavnaj prepričali, da jim le v domače podjetje vložen certifikat zagotavlja delovno mesto, če pa prinesejo še potrdila svojih družinskih članov, bo gotovost še toliko večja. In morda imajo celo prav! Ostali državljani smo ostali prepuščeni na milost in nemilost različnim propagandnim strojem. Beremo razpise, poskušamo razumeti in ko se odločimo, še vedno dobimo mačka v žaklju. Menda v tej naši ljubi zemljici res ni nikogar, ki bi nam lahko preudarno svetoval. Certifikat je hazard in si ne kaže preveč beliti glave, kam z njim. Še največ živcev si boste prihranili, če vržete kocko ter tako izberete tri ali štiri investicijske družbe, ki bodo z vašim certifikatom gotovo nekaj zaslužile, kak tolarček pa enkrat v prihodnosti morda pribarantale tudi za vas. Na obogatitev pa kar mirno pozabite!

Urednik

**Naslednja številka
Šentjurskih novic
izide v sredo, 21.
septembra 1994**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Mestni trg 5. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Rado Palir. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Mestni trg 5, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741 286. Izven poslovnega časa pa 741 243. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

"Tudi ti v vrsto, sicer pa še ni odprto!"

NAROČILNICA

Naročam

Šentjurske

NOVICE

Priimek in ime (tiskane črke): _____

Naslov, kraj, ulica, poštna številka: _____

Podpis: _____

Certifikatna mrzlica že razsaja

Sodeč po dokaj prodornem, če že ne vsiljivem medijskem in propagandnem nastopu, se je v Sloveniji v najbolj vročem letnem mesecu pričel mrzlični boj za državljske certifikate. Nekatera podjetja in pooblaščenke investicijske družbe so nas s svojimi mamljivimi ponudbami zasule že julija, večina pa je šla v akcijo s 1. avgustom. Mrzlica se je najprej s pomočjo televizije, nato pa še na druge načine, pričela hitro širiti in je dobila vsa znamenja epidemije. Če smo se še pred meseci zmrdovali nad Drnovškovim sporočilom, da SDK hrani za nas določen delež družbenega premoženja, nas je zdaj ihta, s katero so se nad nas spravila podjetja in investicijske družbe, prepričala, da je v tistem papirčku le nekaj več.

Preden pogledamo, kako je z razširjenostjo certifikatne mrzlice v Šentjurju, bo morda koristno, da še enkrat povsem na kratko razložimo nekaj osnovnih pojmov.

Kaj je certifikat?

Certifikat je z zakonom določena, v tolarjih izražena vrednost na vašem evidenčnem računu pri SDK, ki nosi številko vaše EMŠO in je namenjena izključno za lastninsko preoblikovanje družbenega premoženja.

Kako lahko porabite svoj certifikat?

Samo tako, da zanj kupite - vpišete delnice v družbenem podjetju v skladu z njegovim načinom lastninskega preoblikovanja, ali pa delnice ene ali večih pooblaščenih investicijskih družb.

Kaj potrebujete za vpis certifikata?

Le vašo osebno izkaznico. Če vpisujete certifikat otroka, potrebujete njegov rojstni list oziroma dokument o skrbništvu. Pri vpisovanju certifikata druge odrasle osebe morate predložiti njeno uradno pooblastilo.

Kako lahko v Šentjurju porabite certifikat?

Trenutno ga lahko vpišete le za delnice pooblaščenih investicijskih družb. Družbena podjetja še niso objavila svojih načinov lastninskega preoblikovanja. Po dosegljivih informacijah pa boste na javni prodaji lahko zamenjali svoj certifikat le za delnice Alposa.

Kje lahko vpišete certifikat?

Na vseh poštah zbirajo certifikate 15 pooblaščenih investicijskih družb.

V ekspozituri **Ljudske banke** boste lahko vpisali delnice Arkade in Certius 1.

V **Celjski banki** eksp. Šentjur zbirajo certifikate za Nacionalno finančno družbo in sicer za Štajerski investicijski sklad, Prvi invest. sklad, Gorenjski i.s., Adriatic in Dolenjski i.s.

Na **zadružni HKS** boste lahko vplačali delnice Kmečkega sklada,

v pisarni zavarovalnice **Triglav** pa seveda delnice njihove investicijske družbe Triglav.

Na **SDK** zbirajo certifikate za Krono, Krono senior, Triglav PID za Štajersko in Koroško ter Arkada ena.

Po občini baje tudi že krožijo in iščejo svoje žrtve agenti posameznih družb, ki pa jih še nismo uspeli srečati.

Kaj ponujajo različne investicijske družbe?

Njihove ponudbe so si precej podobne, nekaj razlik pa je vendarle med njimi. Cena ene delnice je 1000 SIT, stroški ustanovitve praviloma 5% osnovnega kapitala, prodajna cena delnic 1053 SIT, razdelitev 60 do 90% dobička za dividende. Vsi obljublajo pretehtano in varno naložbo.

Kaj storiti?

Karkoli! Vedite pa, da imate časa še dovolj, vsaj tja do sredine januarja 1995 in naglica ni potrebna. Imate zelo malo šans, da s študijoznostjo izberete najdonosnejšo družbo.

Šentjurska certifikatna mrzlica?

Je ni. Še najbolj so zadovoljni v Celjski banki, kjer dnevno vpišejo okrog 15 certifikatov, z enako številko pa so se pohvalili tudi v Triglavu. V Ljudski banki nam števila vpisov niso zaupali, rekli pa so, da kaj posebnega ni. Nekaj malega so že vpisali na HKS, skoraj nič na pošti ter čisto nič na SDK.

K.F.

Kako v jeseni z avtobusom v šolo

Znano je, da je šentjurska občina geografsko krepko raztegnjena, kar zadaja nekaj preglavic tudi organizatorjen šolskih avtobusnih prevozov. Doslej so šolarji dnevno porabili za prevoz v šole preko 500 avtobusnih kilometrov, za kar je občinski proračun zagotavljal kar čedno vsoto 14,6 milijona tolarjev na leto. Vse prevoze je opravljal Izletnik, ki se je v teh letih dokazal kot dober in razumevajoč pogodbeni ponudnik.

Letos pa se je zataknilo, kajti pri Izletniku so izračunali, da s šolskimi prevozi v Šentjurju delajo izgubo ter so predlagali drugačno obračunavanje prevoznih stroškov. Prešli naj bi na obračunavanje po normi, po kateri bi vsak avtobus moral imeti zagotovljenih 150 kilometrov na dan. Na občini so kaj hitro izračunali, da to pomeni 5 milijonov tolarjev dodatnega bremena za proračun, ki jih bo v občinskih financah zelo težko najti. Da bi med zasebniki uspeli najti cenejše prevoznike, skorajda ne računajo, saj ima Izletnik s svojo razvejano mrežo

rednih, delavskih in drugih avtobusnih prog precej možnosti različnih kombinacij, ki mu zagotavljajo konkurenčno prednost. Kot nam je povedal g. Peperko, pa so njihove izkušnje z Izletnikom tako ugodne, da z njim ne bi radi prekinili poslovnega odnosa. Zadeve bodo poskusili urejati z reorganizacijo prevozov, s prilagajanjem šolskih urnikov oziroma pričetka pouka in morda tudi z ukinitvijo nekaterih nadstandardnih prog. Upa, da pri šolskih prevozih le ne bo prišlo do prehudih pretresov.

F.K.

DKP Meja pred podpisom pogodbe

Kot je znano, je lastnik vseh zemljišč, ki so jih imela v upravljanju družbena posestva, postal zemljiški sklad Slovenije in on zdaj tudi razpolaga z njimi. V DKP Meji so "izgubili" preko 400 ha obdelovalnih površin, kar jim zadaja določene skrbi. Besedo izgubili sem dal pod narekovaj zato, ker dejansko zemljo še vedno obdelujejo in imajo do nje po veljavnem pravilniku tudi prednostno pravico do zakupa, torej je še niso izgubili, le s skladom se morajo pogoditi za pogoje zakupa.

Direktor Meje ing. Jože Gračner je povedal, da zakupnina ni tako hud problem, znaša povprečno 118 DEM za hektar njihovih površin, več težav imajo z nekaterimi drugimi pogodbenimi določbami. Za sadovnjake in druga zemljišča s trajnimi nasadi je zakupna pogodba ustrezno daljša in je v skladu z amortizacijsko dobo vlaganj, nevzdržne pa so enoletne pogodbe za vse njivske in travniške površine. Na tako kratkoročnih pogodbah nikakor ne morejo zasnovati solidne kmetijske proizvodnje, zato se poskušajo pogoditi s

predstavniki Sklada za 10 - letne pogodbe tudi za te površine. To ne pomeni, da v Meji nasprotujejo denacionalizaciji zemlje; denacionalizirane površine so pripravljeni tekoče vsako leto vračati, kljub omenjeni dolgoročni pogodbi.

Seveda jim zakupnina ni všeč, čeprav so se z njo že sprijaznili. Direktor ing. Gračner pravi, da so v primerjavi s kmetijami hendikepirani, ker jim trg tega stroška ne bo priznaval, kar pa predstavlja skupaj s trenutno neugodnim položajem v živinoreji precejšnjo grožnjo stabilnosti njihove firme.

Zanimalo me je, kako daleč so z vračanjem posestva Kmetijski šoli? G. Gračner je povedal, da je po njegovem mnenju šolsko posestvo pač družbena lastnina in bo kot tako na zakonit način dobilo svojega lastnika. S šolo bi se verjetno bilo možno dogovarjati, vendar pa do njega s tem problemom še nihče ni prišel.

Kdo bo dobil športni park

Po Šentjurju že dalj časa krožijo govorice, da se športni park in zlasti nove garderobe na njem gradijo za znanega neznanega lastnika. V prejšnji številki smo morda res nedosledno povzeli razgovor z gospo Jelenčevo, sekretarko za gospodarstvo in finance, glede urejanja zadev okrog bazena, za kar smo si tudi nakopali njeno zamero, zato bomo tokrat poskusili informacijo dopolniti z informacijami g. Peperka: "Nič takega kot se govori, se v resnici ne dogaja. Res je le, da s sodelovanjem g. Vareška, ki ima v upravljanju nekaj prostorov in bazen, v zadnjem času nismo preveč zadovoljni in menimo, da je zadeve z upravljanjem športnega parka potrebno urediti znova. Seveda to ne pomeni, da je g. Vareško avtomatsko izključen iz naših načrtov, le drugače želimo zastaviti delo. Občina bi rada vso zadevo uredila celovito in našla najboljšega ponudnika, pač takega, ki bo zagotovil optimalni potek po možnosti vseh športnih dejavnosti v občini. G. Vareško ima z nami sicer pogodbo za nedoločen čas, od katere pa bomo v dogovorjenem roku odstopili ter v mesecu septembru razpisali koncesijo za upravljalca celotnega športnega parka. Bodoči koncedent naj bi zagotovil obratovanje vseh objektov, vzdrževanje pripadajočih površin, zlasti pa še organizacijo športnih dejavnosti, tečajev, prireditev in podobno, po dogovoru pa tudi inverstiral v kako dejavnost, npr. v garderobe, bife ali fitness center. Šola in razni športni klubi bodo imeli zagotovljene prednostne pogoje, ki pa jih bomo predhodno točno dogovorili.

Zavedamo se, da so naši načrti zahtevni, toda ta korak, ki vodi k urejanju športnega življenja v Šentjurju, je potrebno enkrat napraviti."

F.K.

LDS: izjava za javnost

Šentjurska LDS se je v treh točkah opredelila do aktualnih dogajanj v Šentjurju. Povzemamo njihovo izjavo.

I. LDS se zavzema za zakonitost pri lastninjenju družbenega premoženja, tudi za spoštovanje revizijskih postopkov, opozarja pa, da so nekatere inštitucije in anonimni posamezniki, med njimi menda tudi občinska skupščina, zahtevale revizijske postopke brez utemeljenih razlogov, storile s tem prizadetim podjetjem moralno škodo in jih ovirale pri lastninskem preoblikovanju. Predlagajo, da se javnost sproti obvešča o rezultatih revizij, tisti pa, ki so z neupravičenim anonimnim prijavljanjem potešili zgolj svojo nevoščljivost, naj se javno opravičijo.

II. Zaradi odprtih gradbišč v Šentjurju so nastale določene motnje predvsem v cestnem prometu, ki jih veliklo občanov čuti kot izrazito neugodne. Zdi se, da so načrtovalci teh aktivnosti z občani preveč na hladnih, mehaničnih, celo arogantnih odnosih. Menijo, da bi bilo treba odnose z javnostjo izboljšati in jih konstantno negovati. Odgovorne pozivajo, da se gradbišča, ki najbolj ovirajo šentjurske vitalne funkcije, čim hitreje zaključijo ter se nadoknadi vsa povzročena škoda.

III. Bliža se 18. avgust, obletnica osvoboditve Planine. Zmanjševanje pomena tega in podobnih dogodkov iz NOB je več kot stvar slabega okusa. Gre za odnos in odgovornost do naše zgodovine. LDS ni za brezglavo podiranje spomenikov, spreminjanje imen ulic, šol in občinskih praznikov. Je za objektivno in strokovno vrednotenje tega dela naše zgodovine.

Predsednik občinskega odbora: J. Artnak

S slavnostne gasilske seje

Imeli so jo v soboto, 23. julija ob 19. uri v skupščinski dvorani, posvečena je bila seveda 120 letnici organiziranega šentjurskega gasilstva.

Slavnostni govornik: predsednik GD Šentjur

Skupščinska dvorana je le redkokdaj tako polna, kot je bila tokrat. Slavnostni govornik je bil predsednik GD Šentjur g. Branko Oset. Povzel je kratko zgodovino šentjurskega gasilstva, med drugim je poudaril, da je šentjursko društvo bilo od nekdaj med najnaprednejšimi in najbolj aktivnimi ter je

poleg svoje osnovne dejavnosti vestno skrbelo tudi za družabni utrip svojega kraja. Med večje uspehe je prištel obnovo gasilskega doma pred dvajsetimi leti, nabavo potrebne mehanizacije, velike tekmovalne uspehe svojih vrst, zlasti pa še vzgojo mladih gasilcev. Samo v gasilski šoli v naravi na Resevni so v zadnjih dveh letih motivacijsko in strokovno usposobili 120 mladih gasilcev.

Njegovemu nagovoru so sledili pozdravi in čestitke gostov. Prišle so delegacije iz Konjic, Laškega, Ptuja, Šmarja, Sevnice, predstavniki Gasilske zveze Slovenije, sosednjih gasilskih zvez ter vseh bližnjih gasilskih društev. Dobesedno zasuli so domačega predsednika s pohvalami, plaketami in spominskimi darili.

Svečanost je bila tudi primerna priložnost za podelitev gasilskih priznanj. V imenu Gasilske zveze Slovenije jih je podeljeval gasilski poveljnik Slovenije g. Potočnik. Priznanja gasilskih društev Slovenije II. stopnje so prejeli: Drago Jančič, Janez Čokl, Mirko Škorc, Franc Oset in Marjana Kovačič. Gasilsko plamenico III. stopnje so prejeli: Jože Pogačar, Branko Jereb, Gabriel Belužič in Branko Klanjšek. Z gasilsko plamenico II. stopnje so bili odlikovani: Ivan Škorc, Milan Kukovič in Branko Oset. Gasilsko plamenico I. stopnje pa so si prislužili: Branko Vareško, Alojz Jošt, Anton Kukovič in Martin Aužner.

Njihovih 120 let

Šentjurski gasilci so se krepko potrudili ter primerno proslavili častitljivo obletnico svojega delovanja. Razstava v Alposu, gasilska šola v naravi, predstavitev zgodovinskih in sodobnih gasilskih veščin, svečana seja v skupščinski dvorani s

Postroj gasilcev na šentjurski tržnici

podelitvijo priznanj in odlikovanj, velika parada, zastave ter seveda velika gasilska veselica pred tržnico. Predstavili so se kot trdna in "večna" kategorija.

Pa vendarle je nepristranski opazovalec lahko opazil, da vse le ni tako bleščeče, kot je na prvi pogled kazalo. Njihovi požrtvovalni in humani prostovoljni dejavnosti nihče ne oporeka, toda sodeč po odzivu in skromnem obisku občanov na njihovih prireditvah jo tudi bolj poredko kdo opazi. Njihove prireditve so šle "za zunaji svet" preveč neopazno mimo: v polni skupščinski dvorani bi lahko na prste preštel tiste, ki jih ni kitila gasilska uniforma, na svečanem defileju je paradiralo okrog šeststo gasilcev, ki so se pripeljali s sedemdesetimi službenimi avtomobili, "navadnih" občanov -gledalcev pa je bilo tam gotovo krepko manj, in celo vse veselično popoldne, z izjemo uric, ko so nas za devize zabavali Čuki, so godci godli skorajda le sebi in gostincem v veselje. Kot da so gasilci in njihove prireditve same sebi namen!

Mar to pomeni, da so našemu tipu gasilstva, ki je pomenilo in še pomeni način družbenega in družabnega življenja naših vasi in trgov, v Šentjurju šteti dnevi? Da nam bo pojem "gasilec" slejkoprej pomenil le še plačanega strokovnjaka, ki poklicno skrbi za požarno varnost in ne več bližnjika, ki nam v stiski vedno dobrohotno priteče na pomoč?

Morda gre razvoj res v to smer. Pa tudi nič ne bo narobe, če gre. Le da bo z njim odšel tudi delček našega kraja.

Urednik

"Pokaži, kaj znaš" v Dobju

Letošnja 22. prireditev, ki je bila v nedeljo, 31. julija, je povsem uspela. Dobjani, ki so svoj kraj prav za to priložnost še posebej ozaljšali, so uspeli tjakaj privabiti okrog 1000 gledalcev ter 83 umetnikov takorekoč iz vse Slovenije. Oddajo je snemal celjski radio, posnela pa jo je tudi šmarska lokalna televizija. Prvo mesto sta si podelila ansambel sedmih harmonikarjev Mikole iz Škofje vasi ter instrumentalni trio Mojce Črešnar. Prireditve se je tako kot ponavadi prevesila v veselico, ki je trajala pozno v noč. Pravijo, da je potekala veselo in kulturno.

Organizatorji iz Kulturno prosvetnega društva Dobje, čeprav izkupička še niso uspeli natančno ugotoviti, so se pohvalili z organizacijskim in finančnim uspehom prireditve. Zahvaljujejo se generalnemu sponzorju Rogaškim vrelcem ter številnim ostalim sosponsorjem, od katerih želijo posebej omeniti zavarovalnico Triglav, Iris, Elegant, Alpos, Jurmes, Izvršni svet ter Ozelot iz Ljubljane.

Na šolah se dela s polno paro

Čeprav so počitnice še v polnem jeku, šole nimajo miru; lotili so se jih gradbeniki, ki jih morajo do prvega šolskega dne pripraviti na prihod novih znanja željnih generacij.

Naš sogovornik g. Edi Peperko, namestnik sekretarja za gospodarstvo in finance, je povedal, da se najobsežnejša dela izvajajo na planinski šoli: obnavljajo streho, pod ostrešjem pa bodo opravili tudi groba gradbena dela za ureditev dveh učilnic in knjižnice. Z izgradnjo teh dodatnih prostorov naj bi se na planinski šoli izognili dvoizmenskemu pouku. Predračunska vrednost del, ki gredo v celoti iz občinskega proračuna iz namena vzdrževanja šol, bo znesla 7,5 milijona tolarjev, izvaja pa jih g. Banošek.

Prostorske težave imajo tudi v Slivnici, kjer jim prav tako grozi dvoizmenski pouk. Tu naj bi jim iz zagate pomagala preureditev stanovanjskih prostorov v šolske poslovne prostore, le - ti pa bodo preurejeni v novo učilnico. Izvajalec 2,5 milijona tolarjev vrednih gradbenih del je firma Domgrad iz Črnočice.

Osnovni šoli na Dobju in Blagovni bosta do začetka šolskega leta lahko dokončno opremili svoji telovadnici, saj jima za te namene proračun namenja po 1,5 milijona tolarjev.

V Dramljah so nekoliko bolj skromni in bodo za 0,5 milijona tolarjev uredili le vhod v šolsko stavbo z vetrolovom.

Nepozabno srečanje z "Ipavci"

Prvič smo se srečali z njimi 24. junija zvečer, ko so fantje prispeli v Berlin na Methfesselstrasse v naše društvene prostore. Že po večerji je zadonela ubrana slovenska pesem, ki nas je zbližala in spoprijateljila. Nismo se veliko pogovarjali - razumeli smo se brez besed - začutili smo, da sodimo skupaj, in prav tako je bilo naslednji dan, v soboto, in ob slovesu v nedeljo. Ta junijski vikend je bil nepozaben.

Gostovanje "Ipavcev" je prevzel gospod Edo Poštrak. Navezal je stike s svojimi šentjurskimi prijatelji, vključil v organizacijo vso svojo družino, mnoge prijatelje in vse člane predsedstva DRUŠTVA SLOVENIJA BERLIN.

25. junij: lep sončen dan, ki je bil nekaj posebnega. Pesem že po zajtrku, nato v avtobusu s slovensko zastavo, na Alexanderplatzu, pred Reichstagom, pod Brandenburškimi vrati, kjer je naši ubrani pesmi prisluhnila tudi delegacija zaveznikov, ki se je ravnokar poslavljala od Berlina.

Zvečer smo imeli najprej zaključek šolskega leta, ki sta ga pripravili učiteljci Dragica Breskvar in Katja Zaman, nato pa kulturni program. Predsednica kluba je spregovorila o pomenu dneva državnosti, otroška folklorna skupina je pripravila prekmurske plese, mladinska gorenjske, Miro Selinšek, Lojze Kuder, Karol Borišek in Stane Petek so recitirali pesmi sodobnih slovenskih pesnikov, "Ipavci" pa so peli, peli... S svojo pesmijo so prinesli med nas toplino, srečo in čudovito vzdušje, ki je trajalo vse tja do jutra.

Predsednica M.Konda prevzema spominsko darilo

Dragi "Ipavci", hvala vam za vse, a pesem, ki ste jo zapeli v nedeljo kot zadnjo: "zdaj gremo, nazaj še pridemo", ostaja v naših srcih: še vas pričakujemo in se veselimo prihodnjega srečanja z vami.

Martina Konda

Na čigavi zemlji stoji Montparis?

To se sprašuje prenekateri Planinčan. Govoric je vse več. Eni so pripravljeni priseči, da so posredi tudi nepravilnosti, morda celo prave barabije, drugi spet trdijo, da gre le za čisto navadno nevoščljivost. Naša bralka K.T. nam je dala pobudo, da na to vprašanje poskušamo odgovoriti v Šentjurskih novicah. Izziv smo sprejeli, čeprav je tema nevhvaležna.

Najprej pogledjmo, kaj piše o tej zadevi v dokumentih.

Dne 25. julija 1987 sta predsednik sveta KS Noni Krofl in direktor Kombinata Stanko Lesnika podpisala pogodbo, s katero je KS Planina dobila brezplačno pravico uporabe Zadrúžnega doma na Planini, ki je stal približno na mestu, kjer danes stoji gostišče Montparis. KS se je obvezala, da bo Kombinat nudila ustrezne prostore za njihove sestanke, izobraževanje in podobno. KS je podrla razpadajoči Zadrúžni dom ter 22. junija 1989 za 10 milijonov dinarjev kupila od Kombinata del funkcionalnega zemljišča okrog doma, ki ga je potrebovala za ureditev avtobusne postaje. Pol leta kasneje, to je 29. januarja 1990, je DKP Meja kot naslednica Kombinata krajevni skupnosti prodala za 5000 din (t.j. približno 5 milijonov prejšnjih dinarjev) še parcele 192/2 in 192/4, kar je v naravi predstavljalo asfaltno igrišče z neutrjenimi obrobni zemljišči. Na tej lokaciji sta VEKO Velenje in njegov kooperant Mirko Kovač iz Planinske vasi v dogovoru s KS in občinskimi službami zgradila avtobusno postajo. Ker KS ni imela denarja za plačilo njunih gradbenih uslug, je dne 3. oktobra 1990 v skladu s sklepom Sveta KS Planina z

dne 6. januarja istega leta sklenila kompenzacijsko pogodbo, s katero je "...predala prosto zemljišče za gradnjo in funkcionalni okoliš v trajno last in uporabo z namenom, da Kovač Mirko zgradi za svoj račun gostinski objekt na avtobusni postaji Planina v skladu z dokumentacijo, katero priskrbi KS Planina vključno z gradbenim dovoljenjem." Celjski razvojni center je junija 1990 napravil projekt, 26. avgusta 1992 je bilo izdano lokacijsko dovoljenje, 11. septembra gradbeno dovoljenje, 6. oktobra istega leta pa tudi že uporabno dovoljenje tako za avtobusno postajo kot za gostinski objekt, vse pa na ime KS Planina.

Vsa zadeva se je morda zapletla ob sklenitvi kompenzacijske pogodbe leta 1990. Iz nam dosegljive pogodbe ni razvidno kakšne zneske so kompenzirali, niti ni nikjer zapisano, kaj pravzaprav obsega "prosto zemljišče in funkcionalni okoliš". Kot vse kaže, pogodba ni bila dana v potrditev javnemu pravobranilstvu, pa tudi preknjižba ni bila opravljena. Po k gradbeni dokumentaciji p r e d l o ž e n e m zemljiškooknjižnem izpisku je bila KS Planina aprila letos še vedno knjižni lastnik zemljišča, na katerem gostišče stoji. Še bolj se je vsa zadeva zamotala, ko je kmetijska zadruga vložila zahtevek za vrnitev stavbišča z nekdanjim zadrúžnim domom. Na občini so nameč ugotovili, da je njen zahtevek utemeljen, pogodbe, s katerimi je stavbišče z domom prešlo najprej v uporabo KS in kasneje v last Mirka Kovača, pa je možno spodbijati. Nastal je lep skrajno zamotan problem, ki bo udeleženi strankam požrl še precej živcev in nič manj tolarjev.

Zvonko Pušnik, direktor Kmetijske zadruge:

Zadrúžni dom in funkcionalno zemljišče sta po mojem mnenju še vedno zadrúžna. Med KS in Kombinatom sklenjena pogodba ima klavzulo, da postane veljavna šele, ko jo podpiše zadrúžni svet. Do sedaj

še nisem odkril, da bi bilo to storjeno. V zemljiški knjigi je tudi vpisana prepoved odtujitve zadrúžnega doma in je tako lastninski prenos s KS na Julijano in Mirka Kovača sporen. Zadruga bo vztrajala na lastništvu spornih parcel ali pa zahtevala drugo primerno komunalno urejeno zemljišče na Planini.

Noni Krofl, predsednik sveta KS:

Tu ni nič spornega. Pri izgradnji avtobusne postaje se nam je sesula finančna konstrukcija, ki pa smo jo rešili z za KS zelo ugodno kompenzacijsko pogodbo. Takrat smo kompenzirali 136 milijonov našega dolga. Res pa je, da pogodbe še nismo knjižno sprovedli. Ravno te dni delamo na njej, kolikor mi je

znano, ni z njo pričakovati nobenih zapletov. Zadruga seveda ni denacionalizacijski upravičenec, saj je KS sporna zemljišča kupila.

Mirko Kovač:

Objektivno gledano sem takrat s tisto kompenzacijsko pogodbo zemljišče, na katerem stoji Montparis, vsaj petkratno preplačal. KS je imela neke dogovore z Izletnikom in ko so ti iznenada padli v vodo, so parcelo za gostišče ponudili meni. Predlog za kompenzacijo dolga sem sprejel takorekoč pod pritiskom, saj mi je takratna visoka inflacija grozila izničiti vse moje delo na urejanju avtobusne postaje, ker se zaradi prazne blagajne KS nisem mogel nadejati

skorajšnjega plačila. Spor med Zadrugo in KS pa ni moj problem.

Odvetnik Soklič je 6. julija letos sestavil pogodbo, v kateri je zapisano, da je KS Planina prodala Julijani in Mirku Kovaču 389 kvadratnih metrov parcele 192/2 z gostiščem za 272 640 tolarjev in da ta parcela nima nič skupnega s parcelo št. 86, na katero se nanaša zahtevek zadruge. Pogodba je že šla skozi davkarijo.

Ali je s tem že konec zapletov, je težko reči. Kaže, da še ne.

Ujeti kralj Slivniškega jezera

Ko je Janko Plahuta iz Šentjurja v nedeljo, 24. julija zvečer v jezeru pod Melhartom namakal svoj trnek, se mu še sanjalo ni, da se bo ta večer vpisal v knjigo rekordov. Na palico je navezal vrvico, namestil na razmeroma

Janko Plahuta s svojo trofejo

majhen trnek običajno vabo in čakal svojega krapa. Opazil je, da v bližini "ravba" kapitalen som, da pa je namenjen njemu, ni verjel niti takrat, ko ga je neka težka mrcina s prvim potegom skorajda spravila v vodo.

Nato se je vse začelo odvijati z bliskovito naglico in tako ihto, da je še na to, kako se piše, pozabil, je povedal srečni ribič.

"Sprva sem mislil, da imam krapa. Previdno sem ga vlekel proti obrežju, kakih 10 metrov pred obrežjem pa se je začelo. Tako je potegnil, da sem bil prepričan, da bo 10 kilogramska vrvica popustila. Vlekel je kakih 150 metrov in ko mi je na roli ostalo le še nekaj metrov vrvice, se je ustavil, priplaval na gladino - in takrat sem ga zagledal. Srce mi je zastalo: tako velikega soma še nisem videl. Spet sem ga pripeljal skoraj do obrežja, ko je znova zdvijal in začel vleči proti sredini jezera. Tokrat se je ustavil že pri stotih metrih. Ko sem ga tretjič ali četrtič zvlekel do obale, se je pred mojimi očmi zviška obrnil na glavo in pri tem tako opletal s svojim gromozanskim repom, da se je jezero zapenilo in vzvalovilo. Res me je bilo malo groza! Klical sem na pomoč, pa ni bilo nikogar od nikoder. Ne vem, kolikokrat sva ponovila "sprehod" po jezeru, preden je popustil in se pustil pripeljati na plitvino. Videl sem njegovo hrbtno plavut in vedel, da je nasedel. Odvrgel sem berglo, brez katere sploh ne morem hoditi, in sam ne vem, kako sem zabredel v vodo, se s celim telesom vrgel nanj, ga uspel zgrabiti za škrge ter ga, plazeč se po kolenih, zvleči na suho."

Kmalu nato so se začeli zbirati radovedneži, ki so mu pomagali naložiti soma v jugota. Doma so ribo seveda najprej pred pričami zmerili in stehali: 196 cm in 43,5 kg! To je zagotovo največja riba, ujeta v Slivniškem jezeru, ter sploh ena največjih sladkovodnih rib v Sloveniji. Po podatkih iz Ribiča je bil ujet pred nekaj leti le enako dolg in 1,5 kg težji som od tega, slivniškega, v Šmartinskem jezeru, toda iz čolna. Z brega taka riba še menda ni bila ulovljena.

Janko Plahuta, ki se s srečo v poklicu gotovo ne more pohvaliti - pred osmimi leti mu je v štorski železarni 30 metrov dolgo žareče železo dobesedno zažgalo stopalo in še zdaj lahko hodi le z berglami, je rojen pod srečno ribiško zvezdo: letos je že uplenil 9 - in 7 - kilogramska krapa ter 4 - kilogramskega smuča. Na lanskoletnem družinskem tekmovanju je ujel največjo roparico. Za nagrado je dobil palico, s katero je ukrotil rekorder-skega soma.

Kralja Slivniškega jezera ni več! Janku je žal, da je umrl. Potem, ko ga je ujel, bi ga bil najraje spustil, a je le zmagala ribiška strast. Kralja so vzeli v roke strokovnjaki in kmalu se bo vrnil nazaj na jezero, skoraj tak ko živ. Tam nekje v ribiški sobi ga bodo desetletja občudovale človeške oči, on pa bo mrtvo zrl skozi okno v jezersko prostranstvo, nekaterim v ponos, drugim v opomin.

Franc Kovač

Jezerska kraljica je zaplula

Poskusno že nekajkrat prej, uradno pa v soboto in nedeljo 6. in 7. avgusta. Za prve vožnje ji potnikov ni manjkalo, med njimi pa se je našel prostor tudi za dopisnika Šentjurskih novic. Vkrcal sem se na pristanišču v Rakitovcu ter v enourni mirni ter osvežujoči vožnji prekrizal z njo jezero od začetka do konca.

Simpatična gospa Marjana iz podjetja Turbo, ki je ladjo zgradilo, me je pogostila s hladno fanto, mimogrede pa tudi povedala, da so te vožnje še vedno le poiskusne, saj je potrebno na ladji še marsikaj dodelati, npr. gostinsko ponudbo, zaščitne ograje in še kaj. Ladja bo letos vozila le ob sobotah in nedeljah popoldne, sicer pa samo za naročene družbe. Svojo ponudbo so uskladili z RTG Tratna, s slivniškim turističnim društvom pa še ne. Cena vožnje je za odrasle 250 tolarjev, za otroke pa 150 tolarjev.

Čprav je 20 m dolga ladja, na kateri je prostora za 100 potnikov, solidno opremljena in je plovba prijetno osvežujoča, bodo lastniki vendarle še morali naštudirati marsikateri "trik", če bodo

hoteli nanjo privabiti dovolj dogodivščin lačnih potnikov tudi potem, ko bo začetna evforija mimo.

G.K.

alpos
commerce

HOTEL ALPOS
Valentina Orožna 4, 63230 Šentjur
RECEPCIJA Telefax: 063/743-619
Telefon: 063/743-905
Telefon: 063/743-705

V restavraciji našega hotela vam nudimo bogato izbiro jedi po naročilu, toplih malic in kosil. Pozorne može posebej opozarjamo na nedeljska družinska kosila, s katerimi lahko svoje boljše polovice odrešite kuhanja ob koncu tedna.

Posebno skrbno vas postrežemo tudi ob dogovorjenih poslovnih srečanjih, na porokah in drugih slavnjih. Iz takšnih srečanj je potrebno narediti DOGODEK in v hotelu to počnemo že 15 let.

V toplih poletnih dneh in večerih vas vabimo na prenovljeni vrt, kjer lahko, med ostalim, poskusite kakšno izmed sladko hladnih zadovoljstev iz našega sladolednega butika.

Vsak petek in soboto PLES NA VRTU!

**OBIŠČITE NAS -
POSTAJAMO VSE BOLJŠI!**

radio
ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz

Zdenka Ceknar
UL. SKLADATELJEV IPAVEC 3
63230 ŠENTJUR
Tel: 063/743-089

POSEBNA PONUDBA ZA ŠOLO

- paketi z zvezki Masch
- šolski nahrbtniki Beverly, Jokes
- nalivniki Walker, Reynolds, Schneider
- peresnice ter vse, kar potrebuje sodobni šolar

*Možnost nakupa na tri čeke!
Gostinski popusti 5%!*

**Nudimo vam vse vrste šolskih potrebščin,
pisarniškega materiala, biro opreme, tiskovine,
igračke, nakit, darila, itd.**

**VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA.
HYALA ZA ZAUPANJE!**

termix

TEHNIČNA TRGOVINA

Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 741-329

- salonitne plošče 8 valne II. kl	729,00 SIT
- salonitne plošče 6 valne II. kl	799,00 SIT
- velika izbira keramičnih ploščic že od	689,00 SIT
- betonski tlakovci	989,00 SIT/m2
- lestenci	od 4.990,00 SIT
- plafoniere	990,0 SIT
- WC školjka - bela	4.599,00 SIT
- betonske cevi - vse dimenzije	
- kristalni lestenci - razni	od 9.890,00 do 23.990,00 SIT
- senzorska luč	6.990,00 SIT
- jupol 30 kg	2.499,00 SIT
- jubolin kit	1.899,00 SIT
- kombinirani bojler Laguna 80 l	26.100,00 SIT
- solarni bojler 150 l	69.990,00 SIT
- kombinirani bojler 120 l	24.990,00 SIT
- lazurni premazi za les	529,00 SIT/doza
- betonske mreže 9,5 x 6 mm	4.240,00 SIT/kom
- kritina Bramac brez prevoza	96,20 SIT/kom
- original SADOLIN in TOP KOT zopet
v Sloveniji pougodnih cenah	669,00 SIT/kg

Viljudno vabljeno!

Za obisk se priporočamo vsak dan od
7.30 do 18.00, v soboto pa od 7.30 do 12.00.

RIBIŠTVO, TURIZEM, GOSTINSTVO
TRATNA - SLIVNIŠKO JEZERO
63263 GORICA PRI SLIVNICI
Tel./fax: 063/745-102

SLIVNIŠKO JEZERO VABI

Če želite po utrudljivem vskadanu preživeti prijeten dan ali urico v tišini narave, poskusiti ribiško srečo, se rekreirati in pridobiti novih moči, potem obiščite Slivniško jezero in Ribiški dom Tratna.

RTG Tratna

Poletna reportaža

Bila je vroča nedelja, nebo brez oblaka, temperatura pa že ob enajstih dopoldne 30 stopinj v senci.

Kaj neki počnejo tisti Šentjurčani, ki to

službeni dolžnosti kot kaj drugega. Vse kaže, da so živali zamisel tega parka vzele zares.

Le nekaj sto metrov niže se začnjenja

korajžo iščem kak znan šentjurski obraz. Navsezadnje sem tu z namenom, da napišem nekaj o šentjurskem načinu preživljanja poletne vročine. Pa ni in ni nikogar. Poskušam se orientirati po avtomobilskih tablicah. Kmalu mi postane jasno, da s "šentjurizacijo" reportaže ne bo nič. Ob peščenem sidrišču v Rakitovcu je parkiranih že sedem avtomobilov, čeprav je šele enajst dopoldne, toda niti eden nima na tablici Jurija z zmajem. Trije so iz Celja, dva iz Konjic ter dva iz Maribora. Željno se oziram na ono stran jezerske gladine, kjer je t. i. "Moserjeva plaža" kar živahna; pred bivšo Cmokovo domačijo je zasidrana cela flota, med njimi celo pravi pravcati katamaran. Tam bi se gotovo dalo zvedeti kaj domačega in zanimivega kot npr. to, kako se napelje voda ali napravijo in oddajajo apartmaji, ne da bi človek moral izgubljati čas za razna potrdila na občini.

Hopa, pozor, gola lepotica na Slivniškem jezeru! To bi bila senzacija za puritansko Slivniško jezero, ki to nedeljo še enih samih golih ženskih prsi ni premoglo! Pa sem jo našel, nagico! Le da je bila desetletje in pol premlada. Kaja iz Maribora ni imela nič proti fotografiranju, pa tudi na intervju je pristala. Na Slivniškem jezeru ji je zelo všeč - ker je tu toliko žab. In res mi je ponosno pokazala

Divje zaraslo jezero

vročo julijsko nedeljo niso pri maši ali ne čemijo doma, nekje blizu kleti? Jasno, kopajo se in uživajo, sem si dejal in se ročno napotil proti Slivniškemu jezeru. Če že kje, potem sem si le tam lahko nadejal osvežujočih vestičk za pol "kislokumarične" avgustovske številke Šentjurskih novic.

Da se namenjam v divjino, je kazalo že prečkanje Voglajne v Črnllici: zgornji lesen ustroj mostu je bil tako "romantično" razdejan, da sem potem, ko sem v mislih preveril kasko zavarovanje ženinega avtomobila, doživel tamkajšnje "forsiranje" Voglajne kot uvodni dogodek v pričakovane eksotične dogodivščine. Zares pa sem začel daleč od "civilizacije" - v naravovarstvenem kotičku jezera in bil koj prijetno presenečen. Bujna vegetacija ob vodi ter na plitvinah v jezeru je ustvarila pravo kuliso divjine. Dve sivi čaplji, ki se očitno nista zavedali, da sta neločljivi del slivniškega naravovarstvenega parka in bi mi po tej logiki morali pozirati, sta se nesramno hitro dvignili v zrak in odjadrili na ono stran jezera. Jata rac me je sicer počakala, toda na tako nesolidni varnostni razdalji, da sem posnetek napravil bolj po

rekreacijski del jezera. Plitvina in vročina ribičev ne motita, zagotovo pa bi jih motil s svojim sitnarjenjem jaz, če bi silil v njih s prošnjo, da povedo kaj lepega za Šentjurske novice. Za začetek in za

Edina nudistka je bila iz Maribora

svojo trofejo, majčkeno zeleno regico, ki jo je kopala v plastičnem kozarcu. "Če malo počakaš, bom ulovila eno zate", mi

velikostjo napravila name resen vtis. Zdelo se mi je, da je kar malo prevelika za Slivniško jezero. Lastnikov ni bilo v

"Gusar" iz Celja

je obljubila. Moral sem počakati, toda k sreči ulov ni uspel.

V senci bližnje vrbe se je ponujal lep posnetek: šest ali sedem pravih počitnikarjev različnih starosti in spolov, mizica s kartami, roštilj, s katerega se je širil mamljiv vonj, ter kuža kot dopolnitev idile. Ni kazalo, da bi bili domači. "Perkovičevi iz Maribora smo. Prvič smo bili tu lani. Zaželeli smo si malo spremembe in ker smo po radiju slišali, da je tu voda čista, smo prišli in jo preiskusili. Ne vemo, če je res čista, toda izgleda še kar nekako. In ima vsaj 28 stopinj! Kar vseč nam je tu in bomo še prišli; ni gneče. Čudi nas pa, da ni tukaj nobene gostinske ponudbe. Tu bi se lahko krasno služilo.

Pogled po jezeru je bil kar obetajoč: na gladini se je pozibavalo nekaj čonov različnih tipov in barv, na obali pa se je že s ceste videlo več ločenih skupin, ki so stiskale pod živobarvnimi senčniki. Celo 4 ali 5 m dolgo jadrnica je uspešno razpela svoja jadra in je skupaj z jadralcem na deski dajala jezeru pravi počitniški vtis.

Kako neki je na Ribiškem domu? Parkirni prostor ob jezu je bil sumljivo prazen; en sam Jugo z mariborsko registracijo ni obetal kake posebne živahnosti. Ob pomolu pred Ribiškim domom je bila privezana Jezerska kraljica, ki je s svojo

soseda, kaj me ne poznate? je bil že skorajda malo užaljen. "Res pa je, da že štiri leta živim v Štorah, toda še vedno se počutim Šentjurčana. Ja, krasno se imamo in rad prihajam sem, kljub temu, da bi lahko bilo bolj urejeno. Kolega se je malo prej porezal na razbiti pivovski steklenci, ki jo je nekdo odvrigel v vodo. Pa tudi kak stolp za skakanje v vodo bi lahko imeli, da nam ne bi bilo treba plezati na Jezersko kraljico in jeziti njenih lastnikov." Njegov deset ali dvanajst let star kolega Uroš iz Štor, ki v drznih skokih z ladje ni prav nič zaostajal za svojim starejšim vzornikom, pa je povedal: "Tu sem skorajda vsako nedeljo, prihajam z Romanom in najraje skačem v vodo. Krasno je, ko takole letiš po zraku. Le da nam ne pustijo skakati z ladje!"

Malo višje ob paviljonu jo moja pozornost zbudil mali živobarvni šotorček, okrog njega je bilo pogrnenih nekaj odej, na katerih se je prajila večja družba. Mož z rdečo ruto v laseh ter s kocinasto brado ter redkimi zobmi me je močno spominjal na pravega gusarja. Bil je Tone iz Celja: "Tu sem tretjič. Prej smo raje hodili v hribe, večkrat smo taborili na Klemenči jami, zdaj pa smo se skupaj z oskrbnikom preselili na Slivniško jezero. Všeč mi je tu in jaz ne bi prav nič spreminjal."

bližini, zato so si jo "sposodili" drznejši fantje, ki so skakali na glavo z ograje na njeni strehi 4 ali 5 metrov visoko. Dva od njih sta se mi po obrazu zdela znana. Mi bo končno le uspelo spregovoriti z domačinom? Če sta iz Šentjurja, je bilo moje prvo vprašanje. Nisem sicer iz

Neuspeli "faktorji" z bazena

Neuspeli "faktorji" z bazena

Šentjurja, sem pa Šentjurčan", je odgovoril Roman Kolar. "Saj sva bila

Ker sem bil še vedno brez pogovora s pravimi Šentjurčani, sem se sklenil prebiti

ob obali do "Moser - beacha". Tam so prvi privatni apartmaji na kozjanskem morju, baje zasedeni. Preko skorajda

poln. "Še za kopanje je menda prevroče" mi je potožil Bak, ki je sedel ob bazenu ter miril prehude

Dobje: Kultura se ne boji vročine

neobljudene "Kodričeve obale" je še nekako šlo; le neprijetno zaudarjajoči s servetami okrašeni kupčki ob gozdni poti so le preveč vsiljivo dokazovali, da obiskovalci morda le malce pretiravajo z uživanji v naravi - ali pa, da javne sanitarije niso urejene. Kmalu nato sem se skorajda nerešljivo zapletel v obrežno s trnjem preraslo grmovje ter se ves prepoten kar na kratko odločil, da imam slivniške reportaže vrh glave dovolj. Nazaj grede sem srečal spodbudno procesijo vode željnih nedeljskih obiskovalcev, kar je obetalo lepo turistično nedeljo.

Tudi Jezerska kraljica je na svoj krov vkrcavala potnike in ker sem nekaj opletal s fotoaparatom okrog nje, sem se kot "medijski" človek kot gost brhke "šefice" znašel med njimi. Vožnja, če odmislim "šefico", ni bila ravno razburljiva, toda še vedno toliko pihljajoče prijetna, da bo marsikoga zamikala.

Odhajam na bazen!

Na šentjurski glavni ulici sem srečal na zaprašeni in razdrapani cesti skupino drvečih mopedistov, morda so bili tudi motokrosisti, ki so dvignili oblak razžarjenga prahu. Počutil sem se kot na rallyju Paris - Dakar in tudi sam dodal malo plina ter se komajda ustavil pred bazenom. Začudilo me je, da bazen ni bil

razgrajače. "Prejšnja leta sem imel tudi po 700 kopalcev na dan, danes pa jih bo komaj kaj več kot sto". Spraševati te, ki so se predajali osvežilnim užitkom razmeroma čiste in 28 stopinj tople vode, zakaj jih ni več in če res uživajo, se mi je zdelo čisto nepotrebno. Poskusil sem napraviti kak posnetek, morda bi se dal spraviti celo na naslovnico, pa nisem imel posebne sreče. Kazalo je sicer že na šentjursko verzijo (več ali manj pionirsko) famozne "Vsaka ima svoj faktor", a so se punce koj razbežale, ko sem se jim s fotoaparatom priplazil za hrbet. Zamikali sta me tudi dve gospodični "zgoraj brez", ki pa sta mi tudi uspeli pravočasno smukniti v kopalke. Prav, pa nič! Še enkrat sem se namočil ter zapustil rajajočo otročad. "Fosila" med njimi skorajda ni bilo nobenega.

Ura je bila že pet popoldne, ko sem se pojavil na dobjanskem "Pokaži, kaj znaš!" Avto sem moral pustiti že na Tratah ter "planinariti" do centra bodoče občine, kjer je na razbeljenem trgu tisočglava množica, tako jo je ocenil eden izmed organizatorjev gospod Franci Salobir, dokaj zvesto sledila dogajanjem na odru. "Vročina je in se kar pozna, ljudi je nekaj manj kot prejšnja leta. Kaže pa, da izkupiček zato ne bo nič majši, ker ti, ki so prišli, pijejo kot kamele", je

malo za šalo malo zares povedal g. Leskošek, tajnik KS. Pa ga za zaslužek menda res ni moglo skrbeti, kajti vse, kar na Dobju leze in gre je stalo v belih predpasnikih za šanki, prodajalo pijačo, vstopnice, srečke, nosilo pladnje s čevapčiči ali kako drugače "pedinalo" množico gostov, ki je prišla na Dobje, pripravljena zapraviti svoje tolarje. Ravno ko sem se pojavil na prizorišču, se je g. Salobir pred mikrofonom zahvaljeval kakim 60 sponzorjem, kar pomeni, da jim tudi za čiste denarce ne bo trda predla. Med množico gledalcev sem opazil kar precej šentjurskih obrazov, tistih, ki sem jih zaman iskal ob Slivniškem jezeru in na bazenu. Jasno, naši so za kulturo! Tudi na dobjanski sceni jih ni manjkalo: ravno ko sem se prerinil do odra, sta se na njem pojavili seksi napravljeni Košarjevi puncici iz Šentjurja, temperamentno zapeli dve pesmici ter pobrali kar nekaj desetnic in devetic, kar je gotovo pomenilo, da bosta ne koncu pristali precej visoko. Moj sosed, ki mi je stal na prstih, je njun nastop kratko komentiral: če bosta ostali nocoj na veselici, bosta tega svojega opevanega angela varuha še kako potrebovali. Nekaj podobnega se je motalo po glavi tudi meni, le da bolj tiho.

Neverjetno, kako zlahka sem v tisti urici na Dobju posušil tri pire, ki pa niso šli vsi za žejo; nekaj alkoholne enrgije je ostalo še za filozofske navdihe, ki sem jih skušal izživeti na mladostnem prijatelju, ki ga je tako kot mene menda pripeljala na Dobje velika želja po kulturi, skušnjavec pa naju je zvabil k šanku, kjer sva zavzeto reševala temeljne politične zagate naše države. Tam sem tudi zvedel, da sem navaden kreten, ker mi ni jasno, da gre pri "by pass" privatiziranju za genialno domisljico, s katero bodo vodilni zaposlili v svojih sprivatiziranih podjetjih, ki bi jih sicer država v svoji nerodnosti enostavno uničila, tiste proletarce, ki za te vrste poslov nimajo posluha in bi ostali na ulici. V njegovem podjetju so ta sistem dobro pregruntali in menda mu je uspelo, da je zraven. Nisem "kapiral" in sem menda res kreten!

Vroč poletni dan se je končal z romantičnim zahodom žareče sončne krogle, ki je tik nad obzorjem povsem pordela, preden je potonila v temo. V Dobju pa se je takrat šele zares začelo.

Franc Kovač

Nežika Žličar s Ponikve

Lepo sobotno popoldne. Zapeljala sem na dvorišče Žličarjeve domačije. Ko sem izstopila iz avta, sem pred hišo zagledala starejšo ženico. Povprašala sem po gospe Nežiki Žličar. "Ja. Ona pa ne vem, če je doma," se je glasilo šaljivi odgovor. Pred menoj je bila triinšedemdesetletna gospa Nežika, aktivna amaterska igralka do svojega dvainpetdesetega leta, članica AFŽ (antifašistično žensko združenje) med vojno, gospodinja, mati in zdaj tudi babica. Rojena v Dramljah se je prisožila na Ponikvo, kjer živi še sedaj. Kljub letom je še vedno ohranila svojo šaljivo naravo, zaradi katere je tako priljubljena. Stopili sva v hišo in malo obujali spomine na njeno mladost, ki je bila polna doživetij.

Se radi spominjate svoje mladosti?

Da. Večkrat se ob večerih spominjam vsega kar sem doživela. In tedaj mi je lepo pri srcu. Moji spomini mi veliko pomenijo, čeprav mi zadnje čase spomin že malce nagaja.

Česa se najraje spominjate?

Svojih igalskih let. Že kot predšolski otrok sem stala na odru, in veselje do igre mi je ostalo vse življenje. Igrala sem s srcem in tako zavzeto, da so se soigralci jokali in smejali z menoj za odrom. Dvorana je bila vedno polna. A največje priznanje mi je dal nekoč sin, ki je še pred padcem zastora skočil na oder, me objel in poljubil.

Katera igra vam je bila najbolj pri srcu?

Igrali smo veliko iger: Plavž, A njega ni, Rožmarin... Najbolj pa se mi je vtisnila v spomin igra Micki je treba moža. Po končani predstavi me je mož dvignil z odra in nato so me nosili po rokah po dvorani.

Zelo radi ste igrali mlajše vloge?

Da. Glavne vloge sem igrala od svojega šestnajstega do dvainpetdesetega leta, a vselej je bilo to mlado dekle. Lasulja in malo make-upa, pa mi že nisi mogel prisoditi več kot 18 let. Kostume so nam posojali celjski gledališčniki, za masko in scenografijo pa je skrbel predvsem moj pokojni mož. Pomagal je postaviti tudi dvorano na Ponikvi, kjer so se odvijale naše igre in proslave.

Ali je mož delil z vami to vašo strast do igranja?

Da, vsekakor. Včasih je tudi sam igral, vselej pa mi je bil v oporo. Rada sem tudi veliko potovala in obiskovala opero in gledališče. Na nobeni predstavi v Sloveniji nisva manjkala ne jaz ne moj mož.

Najbrž nas vse zanima, kako ste vse to kot gospodinja na kmetiji in mati dveh otrok zmogli?

Večkrat je bilo hudo naporno. Vaje so bile ob večerih, a ko sem bila na odru, sem pozabila na vse. Tudi sosedu so radi priskočili na pomoč, da je teklo na kmetiji vse kot je treba. Bila sem vedno dobre volje in se rada smejala, zato so me ljudje imeli radi. Nekoč so mi za god sosedu zapele celo podoknico.

Bila ste res požrtvovalna igralka. Nekoč ste padli 7 m globoko in se hudo poškodovali. A že leto kasneje ste bili na začudenje vseh ponovno na odru?

Da, igrala sem res s srcem in dušo.

Slišala sem, da pišete tudi verze?

Napisala sem veliko verzov za različne priložnosti: voščilnice,

govore ob kakšni proslavi... Ljudje so jih radi poslušali in me večkrat prosili naj kaj napišem. Nekoč sem napisala nekaj Slomškovich in nekaj svojih verzov župniku s Ponikve za zlato mašo. Dr. Jezernik, ki se je tedaj tam nahajal, me je prosil za te verze in jih objavil v Rimskem listu, ki je izhajal povsod po svetu. Napisala sem tudi večino govorov za proslave v okviru AFŽ.

Tudi sedaj še kaj napišete?

Sedaj že dolgo nisem nič napisala. Mislim, da so bili zadnji tisti verzi, ki sem jih napisala ob sedemdesetletnici dr. Franje. K temu me je pregovorila prijateljica in rabila sem le deset minut. Nihče ni mogel verjeti, kako hitro sem jih napisala.

In kakšen je danes vaš vsakdan?

Nič posebnega. Rada imam svoja otroka in vnuke. In zelo rada se spominjam nazaj vseh norčij in smeha, ki sem ga povzročila, vseh zanimivih in oddaljenih krajev, ki sem jih videla in ljudi, ki sem jih in jih še poznam.

Barbara Gazvoda

Podvoza ne bo

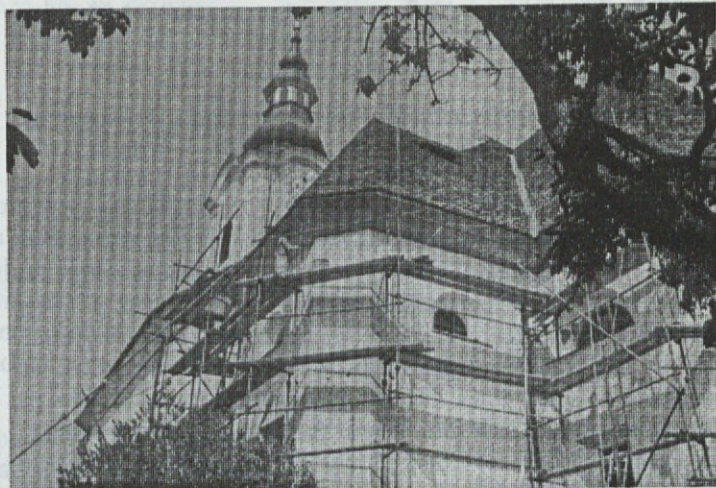
Novica, ki pravzaprav ni novica, saj se o njej po Šentjurju govori že nekaj mesecev, predstavniki izvršnega sveta pa so jo doslej vztrajno zanikali, tudi tokrat ni povsem uradna, ker je pristojna sekretarka za urejanje prostora in varstvo okolja na dopustu. Po besedah gospoda župana pa so se od zamisli za podvoz proti Hrušovcu takorekoč že poslovili, kajti izsledki geoloških študij menda te gradnje ne dopuščajo. Namesto podvoza naj bi se preko železnice napravil nadhod, torej le prehod za pešce, prehod preko železnice in Voglajne hkrati za ves južni del občine in seveda tudi za Hrušovec, pa naj bi zgradili pri Zikošku. Kdaj se bo to zgodilo, je težko reči, na občini pa se trudijo, da bi to bilo že v naslednjem letu. Cestarji in železničarji naj bi bili dokaj zagreti za razrešitev tega šentjurskega prometnega vozlišča, prepričati pa morajo le še državni zbor, da nas bo vključil v proračun za naslednje leto.

Dela na župnijski cerkvi na Ponikvi

Že dalj časa stojijo okrog župnijske cerkve sv. Martina na Ponikvi visoki odri, s katerih krovce in zidarje ne uspe pregnati niti letošnja huda poletna pripeka. Povprašali smo g. župnika M. Hermana, kaj se na cerkvi dogaja.

Cerkev je bila nazadnje temeljito obnovljena pred več kot sto leti, t.j. leta 1880, in se je doslej nabralo kar precej popravila potrebnih poškodb. Po navodilih in v sodelovanju z zavodom za spomeniško varstvo so se lotili obnavljanja strehe ter fasade. Mojster Podgrajšek iz Zlakove nad Zrečami, ki je v širšem slovenskem prostoru znan strokovnjak za pokrivanje s škrljem, je bil s svojo ekipo na ponkoški cerkvi več kot mesec in pol ter mu je uspelo obnoviti okrog 500 kvadratnih metrov kamnite strehe, kar pa še vedno predstavlja le tretjino vse strešne površine. Polovico škrlja je zamenjal z novim, obnovil pa je tudi načeto lesnino, za kar so porabili okrog 15 kubikov lesa. Zdaj so na odrih zidarji, ki zamenjujejo okna in obnavljajo fasado. Do konca tega meseca naj bi se ponkoški sv. Martin ponašal tudi že z novo prebarvano cerkveno fasado.

Vrednost opravljenih del ocenjujejo na 60 000 DEM. V veliki večini so jih z rednimi in izrednimi darovanji zbrali farani, širša družba je prispevala okrog 15% te vsote. Poleg tega je vseh 15

ponkoških vasi vsak dan dalo potrebno število pomožnih delavcev ter vso hrano. Kot nam je povedal g. župnik Herman, je kljub temu, da gre za zahtevno delo in organizacijo, vse steklo izjemno spontano, mirno in brez kakršnihkoli neprijetnosti. Vsaj polovica ponkoških družin je nesebično sodelovala pri delih ter izpričala svojo ljubezen do župnijske cerkve.

Mladinski ribiško - ekološki tabor "Slivniško jezero 1994"

RD Voglajna je s sodelovanjem Slovenskega ekološkega gibanja in podjetja RTG Tratna letos že osmič organizirala mladinski ribiško - ekološki tabor. Pod geslom "Za prijaznejše okolje" se je na Tratni zbralo 39 otrok iz Šmarja, Celja, Pirana, Ljubljane, Šentjurja in drugih krajev Slovenije. Ekipa mentorjev jih je v treh dneh popeljala skozi živalski in rastlinski svet sladkovodnih voda. Tabor je potekal na zavidljivi ravni, zavest in disciplina ter resnično prijateljsko ozračje pa so lahko v ponos udeležencem, organizatorjem in sponzorjem tabora. Vsem se za njihove prispevke zahvaljujemo, še predvsem pa mladim ribičem - ekologom z željo, da bi na taboru pridobljeno znanje uspešno uporabili pri varovanju naše naravne dediščine.

Milan Štravs

Odslej po gobe le z zakonom v roki!

Od 8. julija velja vladna uredba o zavarovanju samoniklih gliv, ki so jo naravovarstveniki, gozdarji in pravi ljubitelji narave težko pričakovali. Gobarjenje se je namreč iz priložnostne koristne ali rekreacijske dejavnosti prebivalstva ob gozdovih spremenilo v množično, včasih tudi objestno in nenasitno nabiranje gob, ki je grozilo porušiti naravna ravnotežja v naših gozdovih. Podobno se je dogajalo tudi v sosednjih državah, ki so potem s podobnimi ukrepi kot naša vlada poskušali napraviti red pri nabiranju gob.

Strokovnjaki pravijo, da raste pri nas več kot 2000 vrst gob, ki so pomemben faktor stabilnosti in odpornosti gozdnih ekosistemov. Poleg bakterij so prav glive najpomembnejše razgrajevalke organskih snovi, naši strokovnjaki pa vse česče dokazujejo, da jih je v naših gozdovih vse manj. Posamezne vrste naj bi bile že tik pred izumrtjem, tako zaradi onesnaženega okolja, nepravilnega izkoriščanja gozdov in nenazadnje tudi vse bolj množičnega in divjega nabiranja gob.

Podobne težave so opazili že pred nami v sosednjih državah ter pravočasno sprejeli vrsto omejitvenih ukrepov. v Italiji je npr. za nabiranje gob potrebno posebno dovoljenje, dnevno pa je dovoljeno vzeti največ 3 kg gob. Na avstrijskem Koroškem je gobarjenje dovoljeno le od 30. junija do 1. septembra, na dan je dovoljeno nabrati 2 kg gob. Na Hrvaškem pa je nabiranje gob sploh prepovedano.

Kako smo varstvo gliv uredili pri nas?

Vladna uredba prepoveduje nabiranje 70 vrst gliv in gob.

Splošna prepoved nabiranja velja na območjih narodnih parkov, regijskih parkov in gozdnih rezervatov. Prepovedano je tudi namerno uničevanje gob in podgobja. Na dan lahko nabereмо le 2 kg gob, nabrane gobe moramo grobo očistiti že na rastišču ter jih nositi v takih posodah (cekrh), iz katerih lahko izpadajo trosi. Nadzor nad nabiranjem gob bodo opravljali gozdarski in naravovarstveni inšpektorji, kazni za ulovljene grešnike pa so tudi vse prej kot simbolične, saj znašajo od 10 000 do 100 000 tolarjev. Če bo nadzor dosleden, potem bomo po gobe lahko šli res le s tehtnico v eni ter s strokovno knjigo v drugi roki.

Ne bomo vam naštevali vseh 70 vrst gob, ki jih v Sloveniji ni dovoljeno nabirati, večinoma jih tako ali tako ne poznamo, na nekaj bolj znanih pa bi vas radi opozorili. To so: karželj ali blagva, dupainov goban, žlahtni ded, žolti goban, navadna lisička, hrastova zraščenska, pomladanski hrček ter vse vrste gomoljik.

Pa kljub temu mnogo užitkov pri nabiranju!

F.K.

Odmev na članek Požar v središču Šentjurja

Kot dolgoletni aktivni gasilec se počutim prizadetega, moralno odgovornega in dolžnega, da odgovorim na ta članek ter pojasnim nekatere netočne izjave v njem.

Trditev, da smo prišli na kraj požara v 20 minutah, je neresnična. Požarni signal traja 90 sekund, že pri zadnjem končnem zvoku so najmanj trije bližnji gasilci že v domu, po nekaj minutah nas je že najmanj 5 - 8. Šofer je cisterno po 5 - 7 minutah že pripeljal na kraj požara in z gašenjem smo začeli prvi. Čeprav je res, da je za ljudi, ki nemočni opazujejo požar, že minuta dolga kot večnost. Ker je požar izbruhnil že skozi ostrešja, sem poklical na pomoč še gasilce iz Lokarij. Med tem časom smo napeljali cevi še iz hidranta pred gasilskim domom. Tako tudi trditev, da so gasilci iz Lokarij prvi začeli z gašenjem, ni točna. So nam pa pomagali polniti cisterno. Potem je pripeljala še naša druga cisterna, ki je bila parkirana pred policijsko postajo, vendar ni bila potrebna.

Očividci iz blokov so izjavili, da so že veliko prej, preden je bil dan znak za požar, opazili gost dim, ki se je valil iz oškodovančeve hiše. Vzrok požara je bila centralna peč (ugotovitev UJV), iz katere se je ogenj po leseni lestvi razširil na podstrešje, kjer je bila ena nakladalka sena in še mnogo drugih lesenih predmetov, zato se je ogenj zelo hitro razširil. Glavno požarno tehniko imamo in smo tudi takrat imeli v gasilskem domu (in ne na Resevni). Glavni in najnevarnejši faktor za gasilca, ki gasi, je elektrika; ta ni bila pravočasno izklopljena in smo tako gasili na lastno odgovornost.

Lažne in netočne izjave pisca škodujejo našemu gasilskemu društvu, še posebej v letu, ko praznujemo 120 - letnico delovanja.

V imenu GD Šentjur vodja gašenja požara Ivan Kolman.

Z gasilskim pozdravom: Na pomoč!

Opravičilo

Gasilec GD Šentjur se opravičujem za objavljen netočen podatek v članku Požar v središču Šentjurja o tem, da so bili na mestu požara prvi njihovi kolegi iz Lokarij. Nastal ni zaradi zle namere oziroma laži, temveč zaradi napačne informacije, ki pa sem jo, ker ni bila preverjena, tudi opremil z besedico "menda".

Franc Kovač

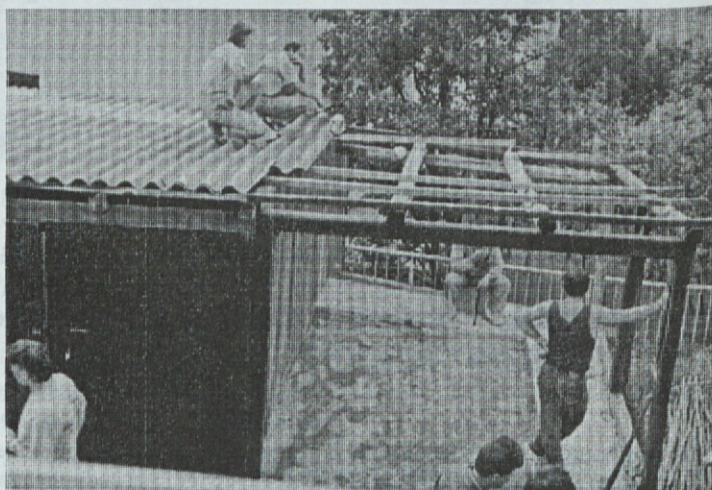
Padle so prve črne gradnje

Na članek pod tem naslovom bi rad dodal nekaj podrobnosti.

Gre za rušenje garaž pri stanovanjskem bloku na Ponikvi, kjer si je šest stanovalcev postavilo lesene garaže za svoje avtomobile in si jih tako zavarovalo pred nepridipravi, ki so jim pred tem že nekajkrat spustili ali predrli gume. Garaže smo postavili s soglasjem dveh najbližjih sosedov, pa tudi krajevni skupnosti niso bile napoti. To je razvidno iz dopisa Sekretariatu za varstvo okolja in urejanje prostora, kjer piše (citat): "Istočasno je sprejeto stališče, da obstoječe garaže na parcelni številki 700/1 ne motijo okolja."

Koga so potem motile?

Ta dopis so dne 21. junija nesli trije od prizadetih urbanističnemu inšpektorju v Šentjur. Ko so se vrnili domov, je

bila prva garaža že "gola". Izvajalci del so bili pravi "strokovnjaki"; lastnik je namreč imel garažo zaklenjeno in v njej avtomobil. V manj kot eni minuti je bil avto zunaj.

V članku je tudi omenjeno, da so garaže motile izgled Slomškove Ponikve. Tega pa bi se še veliko našlo!

In kaj je krivo, da so šle garaže? Plačali nismo 200 000 SIT pologa!

Alojz Kranjc, Ponikva

Bratu!

Odhajanje je bolečina...	ti, moj dragi brat.
Velikokrat je bolečina brez solz,	Na tvojem grobu
ker je prevelika,	zdej rože cveto,
da bi pustila jokati.	čez grob pa veter šelesti:
Čeprav si bil še mlad,	"za tabo pridemo vsi."
te je v prerani grob	
usoda položila,	

I. Uduč

Krajevna skupnost je pomagala

Neurje, ki se je 15. junija razbesnelo nad Planino, je tudi meni povzročilo precejšnjo škodo: plaz, ki se je sprožil nad mojo hišo, je pritisnil na zadnjo steno novega gospodarskega poslopja in jo do tal porušil. V nesreči nisem ostal sam in se za izkazano pomoč zahvaljujem. Posebna zahvala gre KS Planina, ki mi je s takojšnjo denarno pomočjo izdatno pomagala pri odpravljanju škode.

Srečko Špan, Vejice 5

Razbojnik Guzaj

Tudi sosedje niso bili slepi in kmalu se je razvedelo, kdo zahaja k Amonovim. Če se je Barbika pojavila v vasi, se je širilo šepetanje od ust do ust: "Ravbarjeva gre". Oči so jo nemo obtoževale, se ji posmehovale in jo obžalovale. A vsega tega Barbiki ni bilo mar.

Guzaj se je zavedal, kaj ji je naprtil s svojo ljubeznijo. Hotel ji je nuditi pravo življenje, zadovoljstvo in srečo. Nameraval je z njo pobegniti v Ameriko in tam začeti na novo. Skoraj bi mu bilo uspelo, če mu poti ne bi prekrizala skrivnostna gospa s koso v roki.

Vse več pritožb o Guzajevih roparskih pohodih je prihajalo na celjsko in brežiško okrajno glavarstvo. Oba glavarja jim nista namenila kaj dosti pozornosti. Njuno mnenje je bilo, da so veliko pretirane. Brežiški glavar grof Attems je sicer poskušal malce pritisniti na orožniške stražmojstre, drugače pa mu te pritožbe niso ravno kratile nočnega počitka. Vse dokler ni nekoč njega samega doletela podobna usoda kot že mnoge pred njim.

Grof se je zelo rad udeleževal konjskih dirk. To je bila njegova dobro znana strast. Ker je ravno prodal svojega, je iskal nov par dirkalnih konj. In slišal je, da ima oskrbnik kozjanske graščine naprodaj dva štirinožna lepota. Želel si ju je ogledati, zato je naročil oskrbniku, da jih pripelje na ogled v Brežice. Slednji se ni mogel odtrgati od svojih dolžnosti, zato je za posrednika določil človeka, ki mu je najbolj zaupal-gozdarja, s katerim je večkrat popival in kvartal. In kdo se je spet skrival za gozdarjevo preobleko? Da, uganili ste - Franc Guzaj.

Guzaj se je torej odpravil s parom konj, vpreženih v lovski voz, v Brežice, kjer naj bi sklenil kupčijo z grofom Attemsom. Zvečer je prispel na cilj in se nastanil do jutra v bližnji gostilni. Naslednjega dne sta se z grofom odpravila na poskusno vožnjo. Grof je bil vedno bolj navdušen nad parom iskrih konjičev. Ni opazil, da je njegov sopotnik segel po nekaj v cekar, ki ga je imel s seboj. V naslednjem trenutku je Guzaj zamahnil po grofu in ta se je nezavesten zgrudil. Razbojnik si je nemoteno prilastil zajetno denarnico, zlato uro in verižico. V zameno je pustil grofu potrdilo o nakupu konj in zalepljeno pismo s svojim pozdravom. Dvignil je

nezavestnega z voza in ga skotalil v obcestni jarek. Sam pa je sedel na voz in se odpeljal. Še isto noč sta bila konjička vnovič prodana in nihče več ni videl prelepih vrancev in skoraj novega lovskega voza.

Zjutraj je Lupšinetov Nace naletel na še vedno nezavestnega grofa v jarku. Ker je ravno peljal gnoj, je neprijetno dišeči tovor hitro raztovoril, pokril voz z odejo in nanjo položil ponesrečenca. Pognal je nazaj proti Brežicam do najbližjega zdravnika.

Grof Attems si je po neljubem dogodku kmalu opomogel. Zavedal se je sramote in nesreče, ki ga je doletela. Guzajevo pismo v njegovem žepu ni puščalo dvoma o storilcu in prisegel si je, da bo tega lopova dobil v pest. Odpravil se je k deželnemu glavarju v Gradec. Želel ga je poprositi za močnejšo silo, ker sam z orožniki Guzaju ni bil kos. Njegova prošnja ni bila uslišana in vojaške pomoči ni bilo od nikoder. Guzaj je še vedno lahko kraljeval od Šentjurja do Brežic.

A grof ni odnehal. In tudi Guzaj je slutil, da se mu slabo piše, in da se krog okoli njega počasi zožuje. Tolažila ga je misel na beg v Ameriko z ljubljeno Barbiko. Morda ga je ta misel celo preveč uspavala in je postal premalo pozoren. Usoda ima večkrat pripravljena presenečenja za nas, prijetna in neprijetna, z dobrim in slabim koncem...

Dne 10. septembra 1880 je celjsko orožništvo napovedalo velik pogon za Guzajem. Prepričani so bili, da, če dobijo njega v pest, se bo njegova tolpa tako ali tako razkropila na vse strani. Poziv so dobili orožniki iz Celja, Šentjurja, Planine in Šmarja, da naj se zglasijo omenjenega dne v Slivnici pri Šentjurju. Pohod naj bi trajal celo noč od 10. do 11. septembra.

Okoli poldneva, 10. septembra, sta se iz Planine proti zbirališču odpravila dva orožnika, Grizold in Stres. Ubrala sta kar pešpot skozi gozdove. Nameravala sta se še Drobnetovi gostilni. Slišala sta, da se Guzaj večkrat zadržuje tam. Kmalu sta zagledala zidano, s slamo krito hišo. Na levo je bila gostilna, na desno stran pa vinska klet. Malo stran je bil kozolec. Poprosila sta dečka, ki je v bližini pasel živino, da gre kupit kruha v gostilno in se malo razgleda. Dala sta mu denar, ki ga je

deček vzel in šel. Ko se je vrnil, je poročal, da v kleti poleg hiše pijejo gospodar in še dva moška.

Hitro sta se odločila in stekla proti odprti pivnici. Dva moška sta se pognala proti gozdu, tretji pa se je zaprl v zidnico. Pobeg je bil nemogoč, ker je imela zidnica samo ena vrata. Ujetnik si je poskušal narediti luknjo v zid, a ga je Grizold opazil. Odjeknila sta dva strela, vendar ni bil nihče ranjen. Grizold je še nekajkrat ustrelil kar v vrata in skozi luknjo. Znotraj je nekdo zaječal. Grizold in Stres sta prežala nanj vsak na svoji strani. Skozi odprtino je nekdo odvrget revolver in poskušal zavesti Grizolda, da bi ga pobral. Ta se ni ganil. Na drugi strani je pred Stresom roka odvrгла šop papirjev. Tudi Stres se ni dal premotiti.

Obleganje je trajalo že več kot dve uri, ko so se nenadoma odprla vrata in skozi je planil Guzaj. Drzno se je pognal proti gozdu, a so ga prestregli streli iz pušk. En strel v prsa, drugi v trebuh...Guzaj je smrtno zadet omahnil na tla.

Sodna komisija iz Celja se je prikazala šele naslednji dan. Prišli so sodnik, zdravnik iz Šentjurja in fotograf. Zdravnik je bil dr. Gustav Ipavec. Guzaj mu je večkrat grozil v pismu, da naj neha pošiljati žandarje nad njega. Raje naj skrbi za svoje bolnike, če ne mu bo on "čreva pregledal". A zgodilo se je očitno ravno obratno. Ko je fotograf opravil svoje delo in slikal mrtvega Guzaja, naslonjenega na koš, je k njemu pristopil dr. Ipavec. Tedaj je on njemu čreva pregledal.

Franc Guzaj je bil pokopan na prevorškem pokopališču brez križa in brez molitve. G. župnik je dal kasneje narediti preprost lesen križ in nanj napis: "Tukaj počiva Franc Guzaj, ravbar iz Št. Jurja ob Južni železnici." Dolgo časa je na njegovem grobu rasel rožmarin, ki ga je zasadila nesrečna Amonova Barbika. Nato je čas izbrisal vsakršno znamenje o tem, kdo je tam pokopan. Šele pred kratkim je bil grob obnovljen in ga lahko obiščete na pokopališču v Prevorju.

Tako živi v spominu ljudi razbojnik Franc Guzaj. Kaj je res in kaj ni, pa presodite sami.

Barbara Gazvoda

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 63230 Šentjur
Tel./fax: 063/741-151, mobilni: 0609 611 795

CELOVITA PONUDBA

TRGOVSKE STORITVE

instalacijski materiali za
vodovod, električno ter
toplotno tehniko

MONTAŽNE STORITVE

toplotnih (trdo gorivo, olje,
plin), vodovodnih in
elektronapeljav

Prihranek pri prometnih davkih
v primeru naših montaž

GOSTINSKE STORITVE

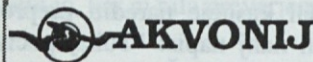
v bistroju Elba

**V času MOS '94 vas vabimo na naš
razstaveni prostor v hali C in v našo
trgovino, kjer lahko izkoristite
SEJEMSKI POPUST**

ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz

63230 Šentjur
Tel./fax: 063 743-010

TRGOVINA - SERVIS

SERVIS Zupanc B. Franci AKCIJA

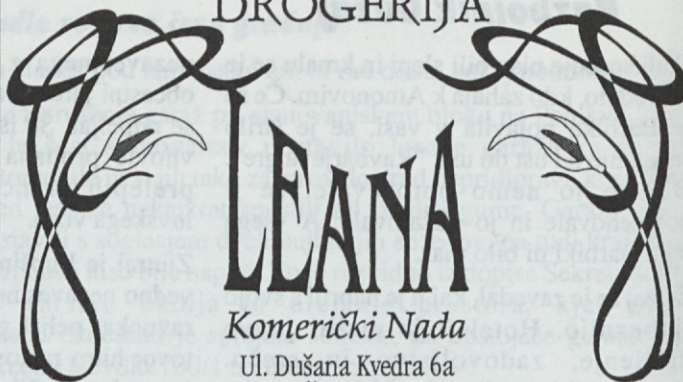
menjava meha za PS (material + delo + prevoz) 1.790,00
menjava el. motorja novega 20 µF za PS 7.990,00
menjava kompresorja hladilnika 12.990,00
Všeto je delo, material in prevoz do 20 km.

Pralni stroj, štedilnik, hladilnik ali večji
aparati vam v naši trgovini ne bomo le
prodali, ampak vam ga na našo željo naši
serviserji tudi strokovno montirajo in
preizkusijo, seveda brezplačno!

Trgovina z belo tehniko, akustiko, široko
potrošnjo, elektro in vodovodnim
materialom ter rezervnimi deli

BTV 63cm ART LINE STEREO TTX 83.490	BTV 51 cm TTX 43.690
pomivalni stroj 61.990	zamrzovalna skrinja 220l 42.590
jedilni servis 45 delni 4.990	kabel PGP in PPR 3x1,5 39.90
pralni stroj GORENJE 604 X (garancija 2 leti) 45.990	

DROGERIJA

Komerički Nada

Ul. Dušana Kvedra 6a
63230 Šentjur
tel.: 063/741-264

Da odslej posluje na Ljubljanski 19a
zraven LIPE - zelene trgovine

*Kozmetika je doma
v Drogeriji LEANA*

ŠVAGULA
PODIJETE ZA SVETOVANJE IN STORITVE d.o.o.

Nudimo:
- lovske specialitete
- piščanec po lovsko
- jedi po naročilu

Za najavljene skupine Vam po želji
pripravimo star slovenski sprejem v narodnih
nošah s kruhom, soljo ter domačim žganjem

Program za september:

- stalna razstava grafik J. Žlausa in razstava del
konjiških likovnikov
- ljubiteljsko poučevanje instrumentov (harmonika, kitara...)

ODPIRALNI ČAS:

- točilnica: vsak dan od 9. do 22. ure
- kuhinja: vsak dan od 12. do 19. ure

**V mesecu septembru bomo začeli na Lovski koči z
ljubiteljskim poučevanjem instrumentov, ki jih
uporabljamo pri igranju narodno - zabavne glasbe. Za
kvaliteten pouk bodo poskrbeli znani slovenski
glasbeniki. Prijave sprejemamo na telefon in fax
(063) 741-185 (Rado Hauptman) ali na naslov
"Švagula" d.o.o., Lovska koča Šentjur, Na Tičnici 17,
63230 Šentjur.**

Nepal vabi na Everest

Ustavimo se v vasici 2000 m visoko, kjer na osrednjem trgu kar na tleh sušijo keramične izdelke, malo iz središča pa se ceste zožijo, vse bolj so podobne neurejenemu dvorišču, kjer nemoteno postopajo kokoši, race, koze, prašiči, psi. Ljudje pa pred svoje pragove rastavijo pridelke, ki jih žele prodati ali zamenjati, pa tudi meso razsekajo kar na tleh, med roji muh. Vodovodne cevi potekajo ob spodnjih robovih hiš, saj v hišah nimajo vodovoda, iz vsake hiše pa spet na cesto priteka smrdljiva voda iz kanalizacije (tisti, ki preživijo vse to, pogosto dočakajo visoko starost.) V večjih naseljih so posebna mesta za pranje, nekoliko pod nivojem ceste, kjer ob umivanju in pranju poteka podobno družabno življenje kot pri nas v kampih. Ljudje nas radovedno opazujejo in nekoliko v zadregi skrijejo cigareto v dlan, kadijo namreč haš (hašiš). So manjši, čokati, nosijo veliko nakita, moški imajo uhanе v obeh ušesih, ženske polno ogrlic, prstanov in zapestnic. Otroci so razposajeni in za razliko od Indije ne prosjačijo. Večinoma se preživljajo s poljedelstvom, živinorejo in domačo obrtjo.

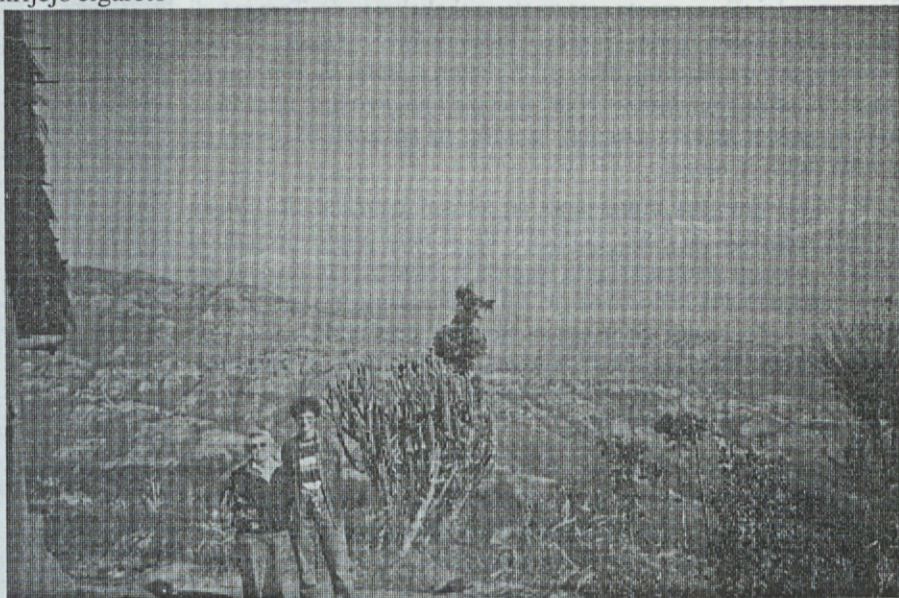
Naš vodič nas uči gurkščine (jezik, ki ga govore v Nepalju in je poimenovan po hrabrih nepalskih vojaki Gurkih). Znamo reči u ta pa ta, kar pomeni v levo in e ta pa ta, kar pomeni v desno. Izvemo še, da v Nepalju raste veliko vrst agrumov, banan, ananasa, kokosa (kar sploh nismo pričakovali), vse vrste zelenjave in stotine vrst orhidej, ki jih hodijo občudovat z vsega sveta.

Si lahko predstavljate, kako pridobivajo znano kašmirske volne? Enostavno naženejo koze po trnastem grmovju, spretni nabiralci pa tečejo takoj za njimi, da poberejo peresno lahke kosme volne, preden jih za vselej odpihne veter.

Nedelja, 5. december, je dan za srečanje z Everestom. Naš vodič Luka pravi, da je let ob himalajskem masivu za bogataše, in ko stopamo z ostalimi desetimi potniki v majhno cesno, se res počutimo bogate. Naglo se dvigamo, letimo nad terasastimi polji, ki leže tudi do 4000 m visoko, in vedno znova se nam odkrivajo novi vrhovi. Vsi v nekakšnem pričakovanju čakamo, kdaj bomo uzrli Everest, ki si ga skušamo vtisniti v spomin s karte, ki nam jo razlaga stevardesa. Napeto vzdušje povečuje še strm dvig aviona tik pred navpično steno - in že je pred nami najvišja gora na svetu. Hitro pritiskamo na sprožilce, da potrdimo verodostojnost videnja in občutenja, saj se nam spet odmika in oddaljuje. Desno je Lotse, nato se obrnemo proti zahodu, kjer se mogočno dvigata obe Anapurni in že je ura poleta mimo: mlad nepalski pilot nas varno pripelje nazaj na katmandujsko letališče, kjer nam ob prisrčnem slovesu podari posebne diplome, kjer piše, da se nam Everest zahvaljuje za srečanje z nami. Domiselno! Že z aviona je himalajsko pogorje tako mogočno, visoko in prostrano, da je komaj verjeti, kaj vse zmore mali človek, da ga je premagal. Koliko milijonov korakov

in najrazličnejših preprek do vrhov osematisočakov! Koliko volje, energije, znanja in sposobnosti samopremagovanja! To zmorejo gotovo samo redki izbranci. Ob tem razmišljanju pa se naenkrat počutim hudo siromašno, ampak videla sem ga pa le, čisto od blizu, Mt. Everest!

Naše potovanje se približuje koncu, iz Katmanduja letimo nazaj v New Delhi, kjer ponovno podoživljamo Indijo z vsemi svojimi različnimi obrazi. Krožna vožnja po novjšem, trgovskem in kulturnem središču mesta malo popravi prvotno sliko, vendar razumsko, še bolj pa čustveno ne moremo dojeti in razumeti življenja Indijcev, njihove vdanosti v usodo, njihove pripadnosti svojim bogovom in njihove vere v

Veliki kaktusi na 2000 m nadmorske višine, v ozadju Himalaja

posmrtno življenje, kot da jim to, zdajšnje, sploh ni mar.

Po šesturnem letu iz New Delhija pristanemo v Amanu in zaradi časovne razlike pridobimo na času skoraj štiri ure, tako, da ta dan traja 28 ur, kar tudi čutimo, vendar ne tako da se ne bi z udobnimi taksiji odpeljali po avtocesti čez puščavo v 230 km oddaljeno Petro.

(nadaljevanje prihodnjič)

Draga Kovač - Škoberne

Nesreča na Slivniškem jezeru

V nedeljo, 7. avgusta, se je v večernih urah skupina mladih zabavala na plavajočem pomolu pred Ribiškim domom. Bilo je malo pred deseto zvečer, ko je Alenka N. vrnila Jožetu Ž. ter ga porinila v vodo. Ko Jožeta le predolgo ni bilo iz vode, so preostali pričeli z mrzličnim iskanjem pogrešanega s čolnom, eden pa je tudi zaplaval. Prišli so gasilci in potapljači, a vse zaman. Mrtvega Jožeta Žibreta so našli naslednji dan pod plavajočim pomolom. Kot kažejo dosegljive informacije, ni šlo za poškodbo temveč le za splet nesrečnih naključij. Ni izključeno, da pokojni Žibret, ki je bil kot natak zaposlen v Ribiškem domu, ni znal plavati.

Poletje nekoč

Poletje je. Sonce neusmiljeno pripeka in človek ne ve, kam bi se umaknil, ko je ta žareča krogla v zenitu. Vsakdo se znajde po svoje, najraje pa skočimo v hladno vodo. V Šentjurju je bazen, kjer se namaka vse mlado in tudi manj mlado. "Tako lep bazen", bi rekli nekdanji šentjurski plavalci, "pa se tam nič vznemirljivega ne dogaja, nič več ni športnega in tekmovalnega duha v sedanjih mladih meščanih, ki se komajda zavedajo, kaj imajo sredi mesta." Ne da bi sodili, le nostalgичni spomini se porajajo, ko takole v senci premagujemo poletno vročino.

Pisalo se je leto 1952 in bilo je prav tako vroče poletje. Šentjur se je kopal v soncu in kazal svetu povsem drugo podobo od današnje. Za mladi svet je bila takrat središče Voglajna in vsi njeni "koti".

Na njej je Rudi predstavil svoj doma izdelan čoln dvosed, s katerim smo križarili od Celestinovega mlina do Kmetijske šole. Tam na voglajnskem mostu smo za stavo skakali v vodo. Tam je tudi splaval marsikateri fantič, ki so ga izkušeni plavalci zalučali v vodo in gromoglasno vpili nanj: "Plavaj!" Nekateri so splavali, drugi pa so pili vodo, se potapljali in se zopet prikazali na površini, hlatali za zrakom, dokler ga niso potegnili iz vode, ga postavili na glavo, da je voda stekla iz njega.

Pri Celestinovem mlinu smo se skrivaj namakali in obleko poskrili v koruzo. Ko smo zagledali, da se nam približuje gospod Celestin, smo jo urno ucvrli, on pa nam je žugal s svojo palico. Pa ni nič hudega mislil, le dražil nas je. Mi pa tudi nismo bili brez napak: kalili smo vodo, se drli, da je odmevalo daleč naokoli in metali veje v vodo. Le kdo bi to prenašal? Nekoč nam je odnesel skrito obleko in nas tako kaznoval. Domov smo prišli v kopalkah, pa kaj tisto, prava kazen je čakala šele doma.

Najlepše je bilo v Srebrnem kotu. To ti je bilo pravo kopališče. Za kabino je služil najbližji grm, posedali smo po travnati preprogi in za žejo žvečili kislico. Skakalnico smo si naredili kar z drevesa. Ne vem natančno kdaj, toda kar pomnim, smo tekmovali. Naučili smo se štartni skok, potem pa z vso silo naprej. Nekdo je prinesel štoparico, takrat pa se je začelo bolj zares. Merili smo drug drugemu čas, se vzpodbujali in sveda sklenili, da se pomerimo s plavalci iz drugih krajev. Partizan je organiziral več tekmovalj, hodili smo tekmoval v Rimske toplice, Celje, Konjice. Bilo je enkratno, pa še zmagovali smo. Nikoli niso naše želje in upanja poleteli tako visoko, da bi se merili na republiškem prvenstvu. Ne boste verjeli, vendar se nam je tudi to uresničilo. Naši fantje so se tam zelo dobro odrezali.

Veliko tega se je dogajalo tam za Voglajno! Prijateljstva iz tistih dni so še danes trdna.

Spominjam se, kako so fantje metali "na draj" v vodo vse po vrsti, kar se ni pokorilo njihovemu povelju.

Bilo je v nedeljo, na Voglajni je kar mrgolelo kopalcev. Na stezi med visoko travo se je prikazala skupina deklet. Bile so nedeljsko napravljene, sfrizirane in sploh dopadljive. Razobesile so svojo garderobo po grmovju, se posedle in zapeljivo nastavile svoje ude popoldanskemu soncu. Fantje so se spogledali, v kotičkih ustnic jim je poigral pomenljiv nasmešek, kar ni pomenilo nič dobrega. "Stari gadje" kot smo takrat rekli študentom, so obvladovali prostor in ljudi ob Voglajni. "Vsi v vodo!" se je kmalu zaslišalo povelje.

Naenkrat je bilo vse na nogah, po najbližji poti se je vsakdo podal v vodo. Le Merjeta, ki je imela lepo frizuro, je užaljeno dahnila: "Jaz

že ne grem, kdo mi kaj more. Kaj se pa to pravi, da ti nekdo kar tako na suho zapoveduje."

Prijateljice so bile že v vodi, ona pa nič. Nataknila si je očala, se malo premestila in obsedela. Kar na lepem sta se pojavila pred njo dva orjaka: "No, gospodična, bo kaj ali nič!" Ona pa vsa smejoča: "danes se ne bi namakala, prisedita, bosta kaj lepega povedala." Brez besed sta jo popadla, eden za roke, drugi za noge in vsa zbrana

Bakija, Vrečko, Janežič, Sisinger na plavalnem prvenstvu v Ljubljani leta 1953

množica kopalcev, ki je stala v vodi, je kričala: "Enaaa, dveee, tri!" In že je reklo štrbunk, voda sredi Voglajne se je zapenila in pogoltnila Marjeto. Otročad se je smejala, tolkla z rokami po vodi, da je škropilo na vse strani in vpila "tako je prav!"

Ko je Marjeta splavala na površje, si je najprej popravila mokre lase, se nasmejala, priplavala na obrežje in postala del množice ob Voglajni, kjer je veljal nenapisan zakon močnejšega.

Danes ob Voglajni ne najdeš kopalca. Le osamljeni ribiči potrpežljivo čakajo na svoj trenutek. Toda sprehodi tam okoli so še vedno lepi. Voglajna je del Šentjurja. Treba bi jo bilo bolj ceniti in z ljubeznijo ohraniti življenjski prostor živalim, če že človek na mara za njo.

Dnevnik s planinskega tabora

Nedelja, 24. julija:

Planinci iz OŠ Slivnica in Planina z avtobusom odrinemo iz Gorice. Ob pol enajstih smo že v taboru v Kamniški Bistrici. Takoj dobimo kosilo. Pripravili so nam ga mladi planinci iz Žalca, ki so tabor zapuščali.

Ostanek dneva vsak preživi po svoje, največ pa ob urejanju obleke, spalnih vreč in šotorov.

Premagani vrh Grintovec

Po počitku krenemo na enourno turo po spominskem parku. Tukaj so plošče v spomin planincem, ki so so smtno ponesrečili v Kamniško - Savinjskih alpah. Vrnemo se ob štirih, poslušamo navodila vodij tabora Mateja in Vinka, igramo mini golf, odbojko in mali nogomet. Ta večer hitro smuknemo v spalne vreče in zaspimo, saj nas že naslednji dan čaka celodnevna tura.

Ponedeljek, 25. julija:

Vstajanje ob pol šestih. Rosno, hladno jutro. Počasi lezemo iz toplih spalnih vreč in zaspano mežikamo. Najprej telovadba in umivanje, nato priprava nahrbtnika: rezervne majice, pulover, trenirka, nogavice, hrana, planinska izkaznica. Vsak si čutaro napolni s sokom ali čajem. Zajtrk uživamo pod platneno streho. Čeprav je zgodaj, se trudimo in jemo, ker vemo, da bo pot dolga. Razdeljeni smo na dve skupini. Prva odide na Grintovec, druga - mlajša do Kokrškega sedla. Na poti je zabavno, šalimo se in smejimo. Pot ni nevarna, je pa utrudljiva. Veliko je kamnitih stopnic. Na vrhu je prostora komaj za nekaj ljudi. Razgled je čudovit, saj je Grintovec najvišji vrh Kamniško - Savinjskih Alp. Pri hoji navzdol močno trpijo kolena, saj zelo nabijaš.

Nekateri so vso pijačo spili že na začetku poti, potem pa jim jezik visi do pasu od žeje. Za takšne poskrbijo vodniki, ki imajo rezervne steklenice s pijačo. Na poti nazaj smo že tako lačni in utrujeni, da komaj čakamo, da zagledamo Zoisovo koč. Nabašemo se z joto, ki nam da novih moči za vrnitev v Kamniško Bistrico. Veseli smo, saj smo osvojili 2558 m visoki Grintovec.

Zvečer zakurimo kres, posedemo okrog njega in zapojemo ob spremljavi Saši jeve kitare. Vsak novi udeleženec tabora je krščen s prusikom. Odgovoriti mora na nekaj vprašanj, po zadnji plati jih dobi, ker zna premalo ali preveč.

Torek, 26. julij:

Začnemo s planisko šolo. Naučimo se, kako se naredi prsna vezava. Po kosilu se odpeljemo z avtobusom v Kamnik na bazen. Po večerji smo zgodaj v spalnih vrečah, saj nas jutri čaka celodnevna tura.

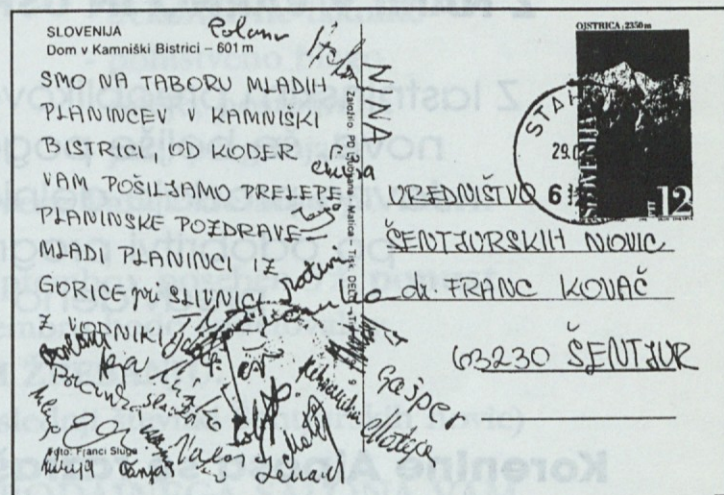
Sreda, 27. julij:

Zjutraj nas zbudi taborniški orkester: Vinko - vztrajen učenec harmonike, Alja - z enim prijemom na kitari, ekonom in kamerman Ferdo z orglicami ter potrpežljivi dirigent Saši. Trudijo se z "Belo planiko". Pri priči smo budni. Najemo se in že so nahrbtniki na naših hrbtih. Dolga vrsta otrok počasi krene iz tabora.

Na Veliko planino se peljemo z gondolo. Okoliški skalni vrhovi se leskečejo v zgodnjem jutranjem soncu. Nas pa čaka dolga pot do Kamniškega sedla. Nahrbtnike oddamo na sedežnico, sami pa prisopihamo do zgornje postaje sedežnice. Po malici jo mahujemo proti vasici Dol. Daljši postanek, osvežitev s čisto planinsko vodo. Prijazen planšar nas povabi na kislo mleko. Ne odrečemo se mu.

Zdaj smo pripravljeni za vzpon proti Konju. Pot nas vodi strmo po gozdu, skozi veje žge sonce, nahrbtniki so vedno težji. Srečamo planinca z berglami, kar nam vlije novih moči; če zmoro on, bomo tudi mi!

Ustavimo se na planšariji. Kratek počitek. Naprej hodimo med nizkimi gostimi borovci. Kmalu bomo v skalah. Pririnemo na vrh Konja. Zaskrbljeno se zazremo v ostre skale in globoke prepade.

Pot je tu zahtevna in na zemljevidu označena s pikicami. A že so tu Matej, Saši, Zvonka, Alja in Valčka, pa kup prusikov. Nekateri se navezujejo, drugi ne. Previdno se začnemo spuščati. Ni običajnega klepetanja, vsak je pozoren na vsak korak, na vsak kamenček, da ga ne sproži ali zdrsne. Previdno se prijemamo za "zajle", stopamo na kline. Le Matic ne more iz svoje kože ter tu in tam pove kako smešno.

se nadaljuje

Gašper Jelen

— alpos — alpos — alpos — alpos — alpos —

**IŠČETE VARNO IN DONOSNO NALOŽBO ZA VAŠ CERTIFIKAT?
NE HITITE!**

alpos

Industrija kovinskih izdelkov in opreme p.o.
Leona Dobrotniška 2
ŠENTJUR

Z NAMI V VARNO IN USPEŠNEJŠO PRIHODNOST

Z lastninskim preoblikovanjem bomo oblikovali
nove, še boljše pogoje za sodelovanje.
Javno prodajo delnic bomo začeli takoj
po odobritvi programa lastninjenja,
predvideno jeseni letos.

**Korenine Alposa se razraščajo v mogočno drevo...
negujmo ga skupaj.**

Informacije ALPOS, Leona Dobrotniška 2, ŠENTJUR, 063/ 743-113

— alpos — alpos — alpos — alpos — alpos —

KEMO & PLAST Drofenikova ul. 7, ŠENTJUR
d.o.o.

Trgovsko podjetje - veleprodaja - maloprodaja - uvoz - izvoz

**Nekajletna prizadevanja in podjetniška
naravnost so obrodila sadove.**

OTVORITEV RAZSTAVNO - PRODAJNEGA SALONA

2. Septembra ob 12.00 uri

V ŠENTJURJU

Na 1500 m² najsodobnejše urejenih razstavno - prodajnih površinah
vam nudimo blago domačih in tujih proizvajalcev
(Anglija, Belgija, Nemčija, Nizozemska, Slovaška)

Širok izbor:

- tekstilnih in PVC talnih oblog
- preproge
- tapete
- disperzijske barve
- pribori in lepila

hišni tekstil:

- zavese vseh vrst
- dekorativne tkanine
- pohištveno blago
- odeje, posteljnina
- prti, pregrinjala

Preproge, talne obloge in zavese Vam izdelamo po meri.

Na dan otvoritve in v mesecu septembru, poseben **5% popust.**

Vsi kupci v mesecu septembru bodo sodelovali v

NAGRADNEM ŽREBANJU.

(izid žrebanja bomo objavili v naslednji številki Šentjurskih novic)

**V SKLOPU RAZSTAVNO - PRODAJNEGA SALONA VAM
V BISTROJU NUDIMO HITRO PRIPRAVLJENE JEDI IN PIJAČO**

KEMO & PLAST telefon 743 001
d.o.o.

VABLJENI - VABLJENI - VABLJENI - VABLJENI - VABLJENI

O šoli

Šentjurska osnovna šola, ki ima 37 oddelkov in preko 1000 učencev, je veliko vložila v posodabljanje in tehnizacijo pouka. Učencem je na voljo 6 računalnikov najnovejšega izvora in velikih zmogljivosti, imajo jih pa tudi knjižnica, ravnatelj, računovodstvo, pedagog in kabinet razredne stopnje. Od druge opreme posedujejo še prenosni računalnik, barvni tiskalnik, dva fotokopširna stroja, od teh je eden barvni, ter še vrsto učil za posamezna predmetna področja. Računalniško opismenjevanje učnega kadra je uspešno izvršil ravnatelj Marjan Gradišnik in lahko rečemo, da je pretežni del učiteljev primerno računalniško izobražen. Zanimivo je, da se učitelji bogatijo tudi z znanjem učencev, ki imajo ustežno opremo doma. Spuščajjo se tudi v multimedijško uporabo računalnikov.

V Hruševcu pospešeno gradijo novo šolo. Stara šola je absolutno premajhna, nima prepotrebne zbornice, telovadnica je premajhna, manjkajo prostori za tehnični pouk, gospodinjstvo itd., zato ima 6 oddelkov izmenoma pouk popoldne. Z dograditvijo šole v Hruševcu v naslednjem letu bodo te tegobe odpravljene.

Posebnost šentjurske šole je športni razred, v katerem so na osnovi psihomotoričnih sposobnosti izbrani učenci iz petih razredov.

Na šoli ni več zvonca! Ugotovili so, da je bil moteči element.

To jesen bodo v 4. razrede vpeljali angleščino.

Kar 516 učencev se vozi v šolo z avtobusi, s čemer se je zmanjšalo število prometnih nesreč šolske mladine.

Ernest Rečnik**Velikonočnica - Pulsatilla grandis**

V eni prejšnjih števil Novic smo obljubili, da bomo o tej izjemni cvetici spregovorili tudi mi Ponkovičani.

Le redki ljubitelji in poznavalci te edinstvene rastline vedo, da ta botanični simbol Boča ne raste samo tam: na rastišču na Ponikvi jo poznajo že zelo dolgo. Stari ljudje so jo poznali pod imeni ušivka ali kosmatinka. Začuda se je ohranila in celo razširila kljub grdemu ravnanju z njo. Za njeno ohranitev gre zahvala dr. Stanku Buserju in še nekaterim drugim strokovnjakom, ki so njeno rastišče nekako skrivali. Še celo danes od njih ni mogoče izvedeti točnih podatkov o rastiščih, kajti gre za ekološko občutljivo in zelo privlačno cvetico, ki bi jo ljudje zlahka močno ogrozili. Tudi Turistično društvo na Ponikvi je v teh letih sledilo namigom, da o velikonočnici ne velja preveč govoriti, dokler ne bo vse rastišče, ki je bilo večkrat požgano, primerno zavarovano. V zadnjih letih se je odnos do te rastline le precej spremenil, rastišče se več ne požiga, občani in gasilci ročno pokosijo znamenito reber in vsi skupaj budno pazimo, da se z velokonočnico ne zgodi kaj nepredvidenega. Ureditveni načrti za varstvo rastišča, ki jih je pripravil Zavod za varovanje naravne in kulturne dediščine iz Celja, so že gotovi. Z enim lastnikom, z gospodom Šarlahom, nimamo problemov in lepo sodelujemo, prepričani pa smo, da bomo končno našli skupen jezik tudi z drugim lastnikom. Lahko rečem, da vsi sosedje z razumevanjem gledajo na urejanje tega prostora, zato Turistično društvo Ponikva obljublja, da bo mogoče obiskovati velikonočnico v naslednji sezoni že na urejenem rastišču.

Toliko v odgovor tistim, ki so nas večkrat spraševali, kako to, da ne naredimo nič za to ponkovsko znamenitost, ki je mnogo bogatejša in obsežnejša od bolj slavnega rastišča na Boču.

Vlado Podgoršek**Dogodek iz vrtca**

Prvega septembra leta 1966 je pod stopnicami sedanje glasbene šole stala skupina 22 zaskrbljenih mamic in prav toliko prestrašenih otrok. Sledil je pozdravni govor in učiteljica Kristina, ki je bila 14 dni na praksi v Slovenskih Konjicah ter se tako prelevila v vzgojiteljico, je pričela z delom.

Upravno je vrtec bil podtaknjen osnovni šoli.

Vse je teklo kot po loju, ko se mi vzgojiteljica pritoži, da ima težave s petletnim Tončkom, ki je grizel svoje vrstnike. Vzgojiteljica ga je ničlikokrat opomnila, se pritožila pri njegovih starših, a ni pomagalo. Prosila me je za nasvet, kako priti "grizliju" na kraj.

Nenapovedano sem prišel v vrtec in se z vzgojiteljico pogovarjal o Tončku tako na glas, da so naju otroci dobro slišali. Dejal sem, da je pač treba takšne psičke, ki grizejo, imeti pripete na povodcu ali verigi, potegnil iz žepa ovratnico in povodec mojega psa Dona ter ju dal na omaro, rekoč: "Če bo Tonček še grizel, kar ovratnico na vrat in ga privezati!"

Naslednje dni sem povpraševal, kako je s Tončkom in njegovim grizenjem in dobival redno odgovor vzgojiteljice Kristine: Tonček ne grize več!

Ernest Rečnik**Športni razred na zaključku**

Ob zaključku šolskega leta je športni razred skupaj s svojimi starši preverjal med letom pridobljene športne veščine na celodnevem druženju in tekmovanjih na Boču. Otroci, ki so tekmovali s svojimi starši, so v večini disciplin zmagali, kar je še en dokaz, da je taka oblika animacije in organizacije športno nadarjenih otrok dosegla svoj namen.

Prejetno je bilo združeno tudi s koristnim, saj so se prisotni pogovarjali o možnem sponzoriranju te dejavnosti. Je pač tako, da sama talentiranost nič me pomeni, če niso v ozadju tudi finančna sredstva.

Največ zaslug za uspešno delo z mladimi športniki imata razrednika gospa Adžičeva in gospod Artnak ter ravnatelj šole.

F.L.**Občinska liga v malem nogometu**

Predstavniki ekip so se na sestanku dne. 8. avgusta dokončno dogovorili o organizaciji občinske lige v malem nogometu.

Vse ligaške tekme v sezoni 94/95 se bodo odigrale na igrišču v šentjurskem športnem parku. Ekipa, ki bodo želele sodelovati, morajo:

- izpolniti prijavnico
- za registracijo igralcev predložiti po dve fotografiji in osebne izkaznice
- poravnati prijavnino za jesenski del tekmovanja v znesku 10 000 tolarjev.

Prijave ekip in registracija igralcev se bo opravljala od 15. do 21. avgusta od 8. do 10. ure ter od 20. do 22. ure v prostorih okrepčevalnice Maco na Kmetijski šoli.

Tekmovanje se prične 4. septembra.

Vse dodatne informacije dobite pri Marjanu Budiša, tel. 741 259 in Ivanu Jug, tel. 743 238.

Kaj se je zgodilo na bazenu?

Kar nekaj verzij dogodka, ki se je zgodil v četrtek, 4. avgusta v okrepčevalnici Bak na bazenu, kroži po Šentjurju. Kaj se je zgodilo?

Komandir policiske postaje je povedal, da so tega večera po 23. uri dobili pritožbo zaradi preglasne glasbe, ki naj bi odmevala z bazena. Ob poldvanajstih ponoči je prišla na bazen patrulja dveh mlajših miličnikov, ki je ugotovila, da je v lokalu kljub temu, da bi že moral biti zaprt (zapiralni čas ima ob 23. uri), še vedno večja skupina gostov, ki ji streže g. Vareško. Ker g. Vareško ni bil pripravljen zapreti lokala, sta miličnika izvedla nekaj rutinskih postopkov, med drugim tudi legitimiranje in pregled registrske blagajne, zaradi česar je prišlo najprej do prerekanja, nato do zmede in prerivanja. Ker sta se miličnika

čutila ogrožena, sta poklicala pomoč in štiri udeležence spora so prisilno odpeljali na policijsko postajo. Še isti večer so vse štiri spustili domov.

Policija je tri prijavila sodniku za prekrške, v internem postopku pa bodo ugotovili, ali sta policista prekoračila svoje pristojnosti. Po mnenju komandirja na to slednje sicer ne kaže, čeprav ne izključuje, da sta mlada policista pri intervenciji napravila tudi taktično napako.

Eden izmed prijavljenih je francoski državljani in je iskal pravno zaščito na svoji ambasadi.

Branko Vareško:

Res je, da sem imal po enajsti uri v lokalu še nekaj gostov, ki pa jim nisem več točil. Na radiu smo imeli kaseto. Ko sta prišla policista,

nisem mogel goste vreči takoj ven. To je menda hotel fizično storiti eden od njiju, česar pa nisem mogel dovoliti. Policist, ki se je tudi sicer obnašal kot Rambo, mi je hotel pregledati blagajno, česar mu nisem pustil, me je uklenil in me grobo porinil v temen kot k mreži. Ker sem se bal, da se bo izživljal nad menoj, sem za priče poklical goste. Četverico so nas odpeljali na policijsko postajo, kjer so mi policisti iz celjskega interventnega vozila grozili, da mi bodo sesipali zobovje, ustrelili cucka in podobno. Potem, ko sem bil v posebni sobi vkleenjen uro in pol, so me odpeljali v celjsko bolnico, ker sem bil poškodovan po roki. Sprašujem se, če so zaradi malo prekoračenega zapiralnega časa bile vse te grožnje in grobosti res potrebne?

F.K.

S policijske postaje

Policisti kljub sončnim pripekam niso bili brez dela; obravnavali so 21 kaznivih dejanj, predvsem v zvezi s tatvinami in vlomi.

V Dobju pri Lesičnem so šli v akcijo skupno s policisti iz Šmarja ter odkrili tri krivolovce oziroma "raubšice", kot se jim reče po domače, ki so uplenili tri srne in enega zajca. Krivolovci, ki so jim odvzeli orožje, bodo morali pred sodnika ter gotovo globoko seči v žep, ker so tovrstne kazni precej visoke.

Do "lovskega" spora, ki mu je botroval alkohol, je prišlo tudi pred gostilno na Ponikvi. Med dvema lovcema in gosti je prišlo najprej do prepira in nato do pretepa. Lovca sta svojim nasprotnikom grozila z orožjem, za kar se bosta morala zagovarjati pred sodnikom za prekrške in na sodišču. Policisti so jima orožje odvzeli.

Dne 9. julija se je S.S. spet nasilniško znašal nad lastno hčerko; ker se je to že nekajrat ponovilo, so ga policisti ovadili.

V restavraciji Pri kolodvoru sta S.M. in K.B. igrala pikado. Pri igi je K.B. svojemu partnerju iz nagajivosti vzel avtomobilske ključke, iz česar se je razvil prepir. Po prepiru je S. M. šel na policijo ter ovadil soigralca, da mu je vzel 14 000 SIT. Policisti so zadevo vzeli resno v roke ter ugotovili, da je šlo za krivo ovadbo. In ker je le - ta kaznivo dejanje, bo S. M. moral pred sodnike.

V juliju so policisti odkrili 110 cestno - prometnih prekrškov. Opravili so 2 poostrena nadzora prometa, ustavili 125 voznikov, ter petdesetim ponudili alkotest. Dvanajstim je tester pozelenel do polovice, dva pa sta pihanje odločno zavrnila. "Rekorder" je vozil z 2, 3 promilami alkohola v krvi.

V akciji na križišču s semaforji so miličniki prekontrolirali 125 uporabnikov cest. Od teh je bilo 45 kršilcev cestno - prometnih predpisov.

V juliju so policisti odvzeli 28 vozniških dovoljenj.

Ker so na Ulici D.Kvedra še vedno v teku velika cestna dela, policisti priporočajo previdno in potrpežljivo vožnjo!

Ernest Rečnik

Obvestilo upokojencem!

Čeprav je čas dopustov, smo v društvu upokojencev delovni in bomo poleg drugih dejavnosti začeli zbirati lastninske certifikate. Skupina strokovnjakov ZDUS je preučila nekaj investicijskih družb, ki jih reklamirajo javna občila, in nam svetuje vlaganje v KRONA SENIOR. V društvu na D.Kvedra 30 bomo sprejemali certifikate in dajali pojasnila vsako sredo od 10. do 11. ure.

Poleg upokojencev lahko pri nas vložijo svoje certifikate tudi njihovi svojci.

Tajnica DU: V.Polnar

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Ivan Kukovič in Marija Gradič iz Šentjurja, Miran Gobec in Brigita Žlender iz Loke, Branko Horvat iz Primoža in Andreja Rojc iz Celja.

Umrli so:

Rozalija Lesjak (87) z Jezerc, Jože Pečenko (62) iz Šentjurja, Jožef Počivavšek (74) z Grobelnega, Ana Fajdiga (81) iz Škarnice, Janez Šket (81) iz Gorice pri Slivnici, Franc Zdolšek (84) iz Slatine, Frece Vincenc (50) iz Voduc, Marija Masten (80) iz Hotunja, Rudolf Jagodič (49) s Planine, Vincencij Martinčič (69) s Stopč, Ivan Jevšenak (88) iz Šentjurja, Marija Hrastnik (80) iz Repuža, Josip Šmid (61) iz Šentjurja, Josip Plahuta (62) s Trna, Jožef Žibret (34) iz Planinske vasi, Ciril Ivanuša (70) iz Šentjurja.

Turistična prireditev na Planini

Turistično društvo Planina organizira v nedeljo, 4. septembra ob 15. uri 16. tradicionalno turistično prireditev s povorko konjskih vpreg, jezdecev, različnih oldtimerjev, s kmečimi igrami in razstavo domačih kuharskih specialitet.

Igral bo ansambel Nočna izmena.

V primeru slabega vremena, bo prireditev 11. septembra.

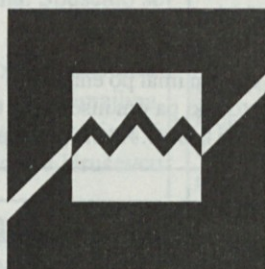
Vljudno vabljeni!

Noč Šentjurčanov

Okrepčevalnica Bak vabi na zabavno prireditev, ki bo v soboto, 20. avgusta ob 19. uri v športnem parku v Šentjurju. Igral bo ansambel Ekart, organizirane bodo tudi družabne igre.

Vemo, da iščete varno in donosno naložbo za vaš certifikat.

Uresničite jo lahko z vpisom v pooblaščen
investicijsko družbo Nacionalne bančne družbe -

ŠTAJERSKI INVESTICIJSKI SKLAD d.d.

na naslednjih vpisnih mestih:

v enotah **BANKE CELJE:**

v Celju:

Ekspozitura Vodnikova
Celjska mestna hranilnica
Ekspozitura Prešernova
Ekspozitura Vrunčeva
Agencija Otok
Agencija Hudinja
Agencija Nova vas

v ostalih krajih:

Agencija Vojnik

Ekspozitura Slovenske Konjice

Agencija Vitanje
Agencija Zreče
Ekspozitura Žalec
Agencija Polzela
Agencija Prebold
Agencija Šempeter
Agencija Vransko
Agencija Braslovče
Ekspozitura Šentjur

Agencija Šentjur

Ekspozitura Laško
Agencija Radeče
Ekspozitura Šmarje pri Jelšah
Agencija Kozje
Agencija Bistrica ob Sotli
Agencija Podčetrtek
Ekspozitura Rogaška Slatina
Agencija Rogatec

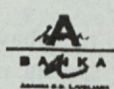
v enotah **ABANKE (poslovne enote Celje)**

v enotah **Zavarovalnice Adriatic Koper (poslovne enote Celje)**

v **CBH - Celjski borzni hiši, Celje**

NAKAZNICE DOBITE NA VPISNIH MESTIH. ZA VPIS SE PREDLOŽI VELJAVEN OSEBNI DOKUMENT, KI VSEBUJE EMŠO ZA VPLAČILO IN VPIS DELNIC. ZA VPIS DELNIC OTROKA SE PREDLOŽI VELJAVEN ROJSTNI LIST ALI DRUG DOKUMENT, KI VSEBUJE EMŠO.

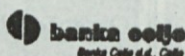
Družbeniki:

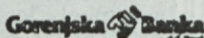
Dolenjska banka
d.d., Novo mesto

Adriatic
banka d.d., Ljubljana

banka celje
Banka Celje d.d., Celje

Gorenjska banka
d.d., Ljubljana

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 17

URAN	DIREKTOR GLASBENE ŠOLE	OČESA	DELAVSKA ENOTNOST	ŠPANIJA	VRSTA LEPOPIL. KREME	JUNAK NAVTILUSA KAPITAN	AKONTACIJA	KRAJEVNI ODBOR	NA BRZOJAV. URGENTNO	PRVI DAN V TEDNU
ATA				TOVARNA V CELJU					KISIK	
				ZIDARSKA ŽLICA					OMOT	
REKA			ŽIVINSKA HRANA					OS. ZAIMEK		
			NARODNO OBLAČILO					VEČJA LOPA		
20. ČRKA SLOV. ABECEDE		ČISTA TEŽA						RIMSKI POZDRAV		
		VRSTA MAŠČOBE						KRAJ PRI ŠENTJURJU		
KRAJ V ITALIJ - AVTOMOBIL. DIRKE						KROŽNI OBOK				
						KRPA				
ZNAK ZA TESLA	AMATER	PRVA ŽENSKA	KRAJEVNA SKUPNOST	TONA (1000 kg)	BOŽJI POPOTNIK	KOZAREC	SREDIŠČE SPODNJE ŠTAJERSKE			
						SIRIJSKI PREDSEDNIK	VIC			
GRŠKA BOGINJA						SARAJEVO	HRAM UČENJA		LITER	
						ŠTEVNIK ENA	POMEMBNO ŽIVILO		NOTES	
GOSTIL. PRETEP				GASILEC BRANKO			BOKSAR PARLOV		BRANE JERANKO	
				MAKEDON. KOLO			PREGOVOR, REKLO		M. IME	
2. IME (FARROV)			KMEČKI POLITIK			ZVITEK PAPIRJA		BIKOBOR. VZKLIC		
			GROS PAVEL			PRITRDL-NICA		VRSTA TOVORNJAKA		
IRENA KOVAČ		UTRJENA STAVBA				KOC, POKRIVALO		KOPNO V VODI		
		22. ČRKA SLOV. ABC.				FOSFOR		RIMSKA 100		
NEZNANKA V MATEMATIKI	OBOROŽENA VSTAJA				REKA SKOZI VELENJE		GASILEC IN POLITIK MARTIN			SESTAVIL JOŽE MARJAN-MASTNAK

Nagrade za križanko št. 16 podeljuje Jože Mastnak s Proseniškega. Knjige "Fore za jurja" ter kolekcijo nojevega perja prejmejo Igor Knez s Planine, Šporn Aleš iz Šentjurga in Jasmina Drobne prav tako iz Šentjurga.

Murphyjev zakon

Se vam je že kdaj zgodilo, da je telefon zazvonil prav takrat, ko ste sedli na straniščno školjko? Se ni ulilo ravno takrat, ko ste oprali avto, deževati pa je nehalo takoj, ko ste kupili dežnik? Mogoče vas je takrat prešinilo, da se v zraku okrog vas mota tisto univerzalno škodoželjno načelo, ki je poimenovano z Murphyjevim zakonom. To je zbirka duhovitosti, modrosti in pristrskih norosti, ki vam v vaši stiski lahko zagotovi vsaj malo duševnega olajšanja.

Tokrat vam predstavljamo nekaj načel iz medicinske murfologije:

Zdravilo je tista snov, ki povzroči nastanek znanstvenega poročila, ko jo vbrizgamo v podgano.

Zdravnikova sposobnost je v obratnem sorazmerju z njegovo dosegljivostjo.

Če se zdi, da vam gre na bolje, je to verjetno zato, ker zdravnik tako slabo izgleda.

Obstojata dve vrsti obliža: tak, ki se ne prilepi, in tak, ki ne gre dol.

Preden zahtevate testiranje, se odločite, kaj boste storili, če bo rezultat pozitiven oziroma negativen. Če sta oba odgovora enaka, testiranje opustite.

Pijanec je človek, ki spi več kot njegov zdravnik.

Fotografija meseca

Vam je vroče? Meni ni!

Najmočnejša politična stranka

Niso ravno politični, so pa najmočnejši! Tako so vsaj gasilci govorili o sebi pred prvimi demokratičnimi volitvami. Da je v tej ugotovitvi nekaj resnice, bi morda kazala prisotnost obeh vrhov občinskih oblasti na svečani seji ob 120 - letnici obstoja šentjurskega gasilstva. Pridno sta sedela v prvi vrsti, kar se jima na drugih prireditvah ne dogaja ravno prevečkrat.

Tudi gasilci niso več, kar so bili

Njihove slavnostne seje ob 120 - letnem jubileju se je udeležil en sam predstavnik združenega dela - gospod Jager, za kar je bil deležen posebne pozornosti predsedujočega. Pa še zanj ni povsem gotovo, ali je bil na slavnosti kot pevec ali kot direktor.

Imamo dobro oblast

Če so nove asfaltne površine res dober kriterij za učinkovitost občinskih oblasti, potem se naša tokratna garnitura nima česa sramovati: v svojem mandatu sta tako župan kot predsednik IS pripeljala magično cestno sivino do svojega doma oziroma do vikenda.

Modernizacija planinskega gradu

Trenutni "planinski graščaki" so se očitno naveličali revmatičnega kamnitega zidovja in prisegajo na zdravju dopadljivo "arhitekturo siporeksa". Inovacija je take teže, da bi utegnili zanj dobiti občinsko priznanje.

Resevna pred blokado

Pred časom se je Trgovsko podjetje Resevna iz represivnih razlogov odpovedalo Šentjurskim novicam in posredno tudi njihovim bralcem, zdaj pa ga čaka podoben ukrep s strani Dobjanov, ki trgovcem ne morejo odpustiti, da so jih edino oni pustili na cedilu pri organizaciji njihovega "Pokaži, kaj znaš!"

Umiranje prepovedano!

Vodstvo KS Planina sporoča vsem krajanom, da je na planinskem območju do nadaljnjega prepovedano sleherni umiranje. Interesenti za to dejavnost naj počakajo mesec ali dva, dokler se na KS ne bodo uspeli sporazumeti glede razširitve pokopališča.

Tudi v cerkvi so problemi

Šentjurski dekan, ki se je odpovedal svojemu Abrahamu posvečenemu cvetju v korist izgradnje kaplanije, se je menda odločil zamenjati tudi nekaj svojih preskopih vernikov. Zaenkrat naj bi "reelekcija" prišla v poštev le za pod okriljem sv. Ahaca zbrane ovčice, ki so pokazale odločno premalo razumevanja za njegove težnje. Pred obličjem njihovega svetnika izgovorjena grožnja že kaže prve rezultate: zaznamovani več ne hodijo k službi božji.

Z zmago zelenih ne bo nič

Ne le, da je propadla njihova ideja o zelenem parku namesto hudo prometne

Ul. D. Kvedra, zgodilo se je celo, da je promet požrl kake tri metre nekdanjega zelenega pasu ob njej. Zeleni bodo najostreje protestirali pri predsedniku izvršnega sveta - z razglednico z morja...

Tudi oblast se spreminja

Če je donedavna še veljala stara modrost, da so zakoni napisani za malega človeka, velike ribe pa kar lepo shajajo tudi brez njih, se je v naši demokraciji še to zafeceljalo: razumljivo je, če policisti razgrajajočega Baka ohladijo na policijski postaji, toda če nadlegujejo "črne" slivniške goste familje Moser, potem so izgubili kompas - ali pa so se poostriili kriteriji.

Poboljšali so se

Pri vsesplošnem prekopavanju Šentjurja odgovorni menda kar sproti improvizirajo, kopljejo, betonirajo, inštalirajo, spet kopljejo itd. Pa so vseeno boljši od svojih predhodnikov: ti so položili tudi asfalt in šele potem spet kopali.

Neodločen rezultat

"Kamnolom št.2" : pristojni inšpektor je napisal še eno odločbo, investitor pa zgradil novo etažo. Na odločitev o zmagovalcu bomo morali počakati na podaljšek.

Top lista cen tehničnih trgovin

PROIZVOD TRGOVINA	JUPOL 30 kg	BELTON 0,9l BORI 0,9l	INŠTALAC. KABEL (PPR) 3x1,5	KERAMIČNE PLOŠČICE 20x20 cm m ²	TUŠ. KAD 80x80 cm	TUŠ. KABINA 80x80 cm	ŠTEDILNIK GORENJE 2 plin+2 el.	BTV 55 cm MERCURY
RESEVNA	2.690,00	/ 700,00	55,00	890,00	4.990,00	16.600,00	61.134,00	51.694,80
LIPA	2.700,00	/ 708,00	49,80	726,00	/	17.267,00	52.730,00	49.540,00
TERMIX	2.599,00	549,00 749,00	46,90	689,00	4.590,00	16.990,00	/	44.490,00
AKVONIJ	/	/ /	39,90	/	/	/	53.590,00	43.690,00
ELBA	/	/ /	44,90	/	4.743,00	16.998,00	/	47.300,00

Plačilni pogoji:

Povsod imate možnost plačevanja na tri ali štiri čeke pri skupni vsoti nad 10.000 SIT, v RESEVNI in LIPI pa tudi možnost kreditnega odplačevanja.